

คน
เล่าเรื่อง
เมืองน่ารัก

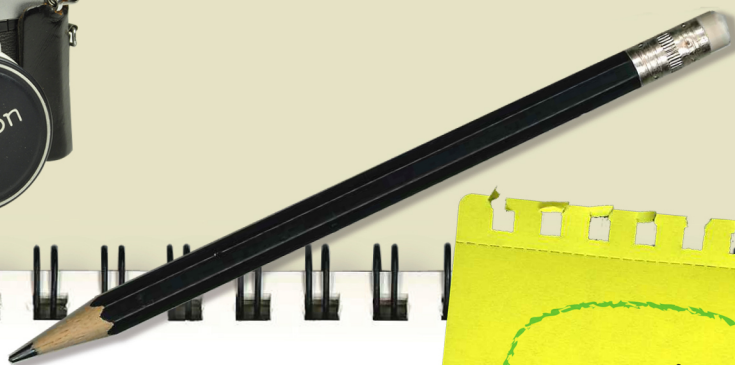
10 สุดยอด
คนเล่าเรื่องออนไลน์

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮึบ

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

1. ลำปาง เมืองที่ไม่หมุนตามกาลเวลา

สุวิชาญ ผลิตามินทร์...TheSixthFloor @Blueplanet/Pantip.com

2. อุทัยธานี เมืองเหนือจินตนาการ

ท๊อง เกตุศรี...ikhong @Blueplanet/Pantip.com

3. กาฬสินธุ์ ถิ่นไดโนเสาร์ล้านปี

วิชญ์ เกียรติยิ่งอังสุลี...เอ๋อ้อย @Blueplanet/Pantip.com

4. เลย เมืองดอกไม้สายหมอก

ฉัตรรุณ จิรศรัณยานนท์...Campusman @Blueplanet/Pantip.com

5. นครปฐม นครสุขใจ

วรัญญ์ พอนอ่วม...ประธานชมรมคนมีแฟนน่ารัก @Blueplanet/Pantip.com

6.สมุทรสงคราม เมืองสายน้ำสามเวลา

วิลาสินี รัชมิตต์ และ ชเพชร ชลาบุเคราะห์
หมู่อ่านจอมพลัง @Blueplanet/Pantip.com

7.จันทบุรี เมืองศิลปถิ่นอันมณี

ดุสิต เสมาเงิน...www.ajakeonearth.com

8.ระยองเมืองเกาะแก้วพิสดาร

ณภัทร จันทร์น้ำใส...น้องผักอ้วน @Blueplanet/Pantip.com

9.อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา เมืองย้อนยุคแห่งอันดามัน

อนนท์ ผลผลา...ป้อทกลาง @Blueplanet/Pantip.com

10.อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เมืองความทรงจำหลากหลาย

มโน ตั้งเตรียมจิตมัน...mano@www.oknation.com

ลำปาง

เมืองที่ไม่หมุนตามกาลเวลา

เรื่องและภาพโดย : สุวิชาญ ผลิตามินทร์

หน้าหนาวนี้ไปเที่ยวไหนกันดี ?
ถ้ามีคำถามโยนมาหาผม
คงเอ่ยปากตอบไปอย่างไม่ลังเลว่า
ไม่ลองไปเที่ยว “เมืองรถม้า ลำปาง” สักครั้งละ
เมืองนี้หลายคนอาจจะคิดว่าเป็นแค่เมืองผ่าน
แต่ใครเล่าจะรู้ว่าเมืองเล็กๆแห่งนี้ น่ารัก
และสร้างแต่รอยยิ้มให้นักท่องเที่ยวอย่างลับๆ
ไม่ได้บอกใครมานานนัก

“
อำเภอ
เมือง
ลำปาง
”

มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก
มีแหล่งท่องเที่ยว
หลากหลาย

ให้เราได้ลองเดินช้าๆ
ซึมซับความสวยงาม
ที่นี่...

ทรงคุณค่าทั้งประวัติศาสตร์
ศิลปะและวัฒนธรรม

ในอดีตนั้น ลำปางเป็นเมืองการค้าที่สำคัญ
เราสามารถรับรู้ได้จากควันทองคัต
บนถนนตลาดเก่า ซึ่งถนนเส้นนี้มีสิ่งปลูกสร้าง
เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ถึงความเจริญรุ่งเรือง
จากการทำการค้ากับต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็น
ชาวจีนโพ้นทะเล ชาวตะวันตกได้เป็นอย่างดี
เรียกว่ายุคก่อน ลำปางได้รับความทันสมัยจาก
ต่างชาติมาไม่น้อย จนมีคำกล่าวว่

...คนงามคนละปูน

คนใจบุญคนเชียงใหม่...

...คนสมัยคนลำปาง

หลากหลาย สถาปัตยกรรมสวยๆ ทำให้เราต้อง
ค่อยๆละเมียดละไมเดินชม เดินมองอย่างมีความสุข
อาคารฟองหลี...

อาคารเย็น...

อาคารหม่องห้วยลีน

ซึ่งได้รางวัลจากสถาปนิกสยามประเภทอนุรักษ์ดีเด่น
และถูกยกย่องให้เป็นสถาปัตยกรรมแบบขนมปังขิง
ที่สวยงามและคงความสมบูรณ์มากที่สุดในประเทศไทย

แม้ปัจจุบัน จะมีหลายหลังคาเรือนปิดตัวเงียบๆ ไปบ้าง
หรือกลายเป็นห้องเช่าให้คนต่างถิ่นเช่าประกอบอาชีพ
แต่กลิ่นอายของความสวยงามในอดีต
ก็ยังวังเข้าจนอย่างเอี่ยมทั่วหลบไม่ค่อยพ้นนัก

...ความงามด้านศาสนาลำปางไม่แพ้เมืองใดในภาคเหนือเลย

วัดปงสนุก ที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่าจาก UNESCO

วัดพระแก้วดอนเต้าสุชาดาราม ที่เคยประดิษฐานพระแก้วมรกต

วัดศรีชุม วัดพม่าที่ใหญ่และคงความสมบูรณ์มากที่สุดในประเทศไทย
ก็อยู่ในเมืองลำปางนี้เอง

นี่ยังไม่รวม วัดศรีรองเมือง วัดม่อนจำศีลเอ๋ย ล้วนแล้วแต่ทรงคุณค่า
และจะสร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยวทั้งสิ้น

ในยามเย็นของวันเสาร์และอาทิตย์

แหล่งท่องเที่ยวที่คึกคักที่สุดเห็นจะเป็น “**กาดกองต้า**”

(แปลว่าตลาดตรอกทำน้ำ) ถนนคนเดินที่รวมเอาทั้งของกิน

ของที่ระลึกต่างๆ ไว้ให้นักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่นได้เดินเล่น

จับจ่ายใช้สอยกันอย่างเพลิดเพลิน แม้ค้าบนถนนกาดกองต้า

ขายของกันด้วยรอยยิ้มและต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างดีเสมอ

เมืองน่ารัก....

ต้องมาจากผู้คนน่ารัก และเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว
ต้นกล้าของมิตรภาพจึงเกิดง่ายและแบ่งบานไปทั่ว

ยังยืนยันคำเดิมว่าปลายปีนี้ถ้าคุณมีแพลนไปเที่ยวเหนือ
ลองสอดแทรก ลำปางไว้ในทริป สัก 2 วัน 1 คืน สั้นๆก็ได้
เมืองนี้ไม่ใหญ่ เทียบไม่ยาก
มีอะไรให้ได้ค้นหา ได้ยินมอง ได้ตั้งคำถาม
รอยยิ้มและความรู้สึกดีๆที่ได้รับยังเอ่อล้นเกินความคาดหมาย

หาโอกาสไปเดินช้าๆ...อ้าแขนกว้างๆ รับความอบอุ่นสักครั้ง
แล้วคุณจะเชื่อว่า ลำปาง...คือปลายทางแห่งความสุข

อุทัยธานี

เมืองเหนือจินตนาการ

เรื่องและภาพโดย : ก้อง เกตุศร

ย้อนไปเมื่อ 2 ปีที่แล้ว ในวันหนึ่งที่ผมได้เปิดไปดูกระทู้หนึ่งเกี่ยวกับเมืองอุทัย
วันนั้นภาพแต่ละภาพ และคำบอกเล่าของคนที่เป็นผู้สัมผัสเมืองอุทัย
ทำให้ผมบอกกับตัวเองว่า ยังไง ชีวิตนี้ก็ต้องไปจังหวัดนี้ให้ได้...

“สายน้ำ วิถีชีวิต และความเป็นกันเอง”

ที่ผมได้ฟังจากคำบอกเล่าในกระทู้นั้น ยิ่งทำให้ผมอยากเดินทางไปให้ได้
น่าเสียดายที่โลกความเป็นจริงทำให้ผมไม่มีโอกาสไปสัมผัสอุทัยเลย

แต่แล้ววันหนึ่งความฝันก็เป็นจริง เมื่อผมได้เป็น 1 ใน 10 สุดยอดคนเล่าเรื่องออนไลน์
นับเป็นความโชคดีที่สุดที่ผมได้ไป อุทัยธานี เมืองที่ผมฝันถึงมา 2 ปีนั่นเอง

คุณ
เล่าเรื่อง
เมืองน่ารัก

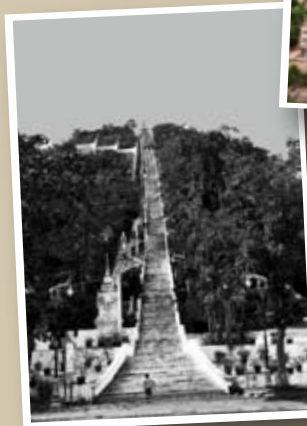

ถ้าถาม ถึงจังหวัดอุทัยธานี สิ่งที่คุณนึกถึง คือ **แม่น้ำสะแกกรัง**
 ที่ถือเป็นเลือดเนื้อของคนอุทัย และ **วัดท่าซุง** เป็นวัดที่ผมคิดว่าสวยที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย
 ประกอบด้วยสถานที่สำคัญหลายที่ เช่น ปราสาททองคำ วิหารแก้ว ฯลฯ
 ภายในมีอาณาบริเวณกว้างใหญ่ ซึ่งทางวัดมีบริการรถสามล้อชมตามจุดสำคัญ ในราคาเบาๆ
 เพียงคนละ 8 บาท รายละเอียดได้ที่นี้ นะครับ www.watthasung.com

จากวัดท่าซุง ผมเลยไปที่ **วัดสังกัสรัตนคีรี**
 ตั้งอยู่บนยอดเขาสะแกกรัง ทางขึ้นมีสองทางคือ
 เดินขึ้นบันได 449 ขั้น หรือขับรถขึ้นสู่ยอดเขา

บนเขาสะแกกรังบรรยากาศดีด้วยสายลมเย็นที่พัด
 ปะทะใบหน้า หน้า วิวเมืองอุทัยเบื้องล่างทำให้ประทับใจ
 มิรู้ลืม ผมลองถ่ายภาพออกมาเป็นเมืองจำลองเล็กๆ
 และคิดว่าถ้าเป็นเมืองของเราที่ดีขึ้นอะ
 จากจุดเดิมเพียงย้ายมุมมองจากซ้ายไปขวา เมืองทั้ง
 เมืองก็หายไป เหลือเพียงทุ่งนาที่เขียวสงบ
 กับแสงยามเย็น เหนงๆก่อนจากลา

จุดหมายสุดท้ายของวันนี้ของผม คือ

ถนนคนเดินตรอกโรงยา

ถนนที่มีเรื่องราวมากมาย ให้มาสัมผัส

นานแล้วมั้งที่ผมไม่เคยเห็นยาหอมที่ผสมจากเครื่องยาหลายชนิด
ส่งกลิ่นหอมตั้งแต่หน้าบ้าน จนทำให้ผมอดไม่ได้ที่จะเดินเข้าไป
ถามไถ่เรื่องราว ได้ความว่า ยาหอมนี้เป็นยาหอมสูตรของหมอจีน
ชื่อ พี่หม่อวิริติ เจ้าของร้านเป็นกันเองมาก พาชมร้านและยังให้ชิม
ยาด้วย พร้อมบอกสรรพคุณหลายๆอย่างที่ผมไม่เคยรู้มาก่อน

และถ้าใครได้มาตรอกโรงยาจะเจอร้านน่ารักตกแต่งไม่เหมือนใคร
ร้านนี้คือ **ร้านบ้านนกเขา**

พี่เจ้าของร้านคือพี่นกเขา พี่เค้าจะเปิดบ้านต้อนรับแขกด้วยความ
ยิ้มแย้ม ให้คำแนะนำและข้อมูลต่างๆให้นักท่องเที่ยวที่สนใจ
ผมได้มีโอกาสคุยกับพี่นกเขาและเพื่อนๆเกี่ยวกับเมืองอุทัย
พี่เค้าฝากไว้ ว่า

“ อยากให้คนมาเที่ยวอุทัยแบบที่อุทัยเป็น
ที่ไม่อยากให้อุทัยเปลี่ยนไปจากความเป็นตัวของเขาเอง
ไม่ อยากให้ความเจริญทำให้ วิถีชีวิตผู้คนเปลี่ยนไป
เหมือน เมืองอื่นๆที่เคยเป็น ”

ข้างร้านบ้านนกเขาร้านขนาดเล็กๆ น่ารักๆ ถ้าใครมีโอกาสแวะไปได้ล่ะครับ
เมื่อได้เวลาที่ผมจะต้องกลับฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก พี่ผู้หญิงเจ้าของร้าน
เดินตากฝนมาหาผมพร้อมยิ้มรับแล้วบอกว่า ให้พี่ไปส่งไหม ณ วินาทีนั้น
เป็นเพื่อนๆ จะยิ้มในใจกว้างแค่ไหน...

ต่อไปก็เป็นเวลาที่ผมรอคอยทั้งวัน คือ เวลาอาหารเย็นที่ **ร้านนกน้อย**
ผมได้โทรมาสั่งจองกุ้งแม่น้ำสดๆสามตัวพร้อมปลาแรดอีกหนึ่งตัว มือเย็นวันนี้
เจ้ากุ้งตัวโตมันเี่ยมๆคลุกกับข้าวสวยร้อนๆ ทำให้ผมซัดข้าว ไปถึง3 จาน

ค่าคืนนี้ ผม ขอลาไปนอนที่ **บ้านอิงน้ำ** ที่เพิ่งเปิดได้ไม่นาน ...พี่ดันเจ้าของที่พัก
ฝากบอกว่า ถ้ามาพักช่วงเย็นๆ มีบริการตกกุ้งแม่น้ำด้วยนะครับ

เข้านี้จากที่พักผมปั่นจักรยานมาเรื่อยๆ ไม่ถึง 5 นาที
ก็ถึง **วัดอุปสถาราม** ช่างวัดนี้จะมีสะพานข้ามแม่น้ำไปตลาดได้
แต่น่าแปลกที่ อากาศยามเช้า ของอุทัยช่างสดชื่นด้วยความเคยชิน
ที่อยู่กรุงเทพฯ มานาน พอได้ออกมาสูดอากาศแบบนี้แล้ว
ทำให้ผมมีแรงอย่างบอกไม่ถูกเลย

.....เวลายามเช้าๆคนอุทัยออกมาหาซื้ออาหารสดกลับไปที่บ้าน
เพื่อหุงหาข้าวปลาอาหาร บ้างก็ใส่บาตรทำบุญเพื่อเริ่มต้นชีวิตวันใหม่
เข้านี้ผมก็เช่นกันที่เดินอยู่คนเดียวเช่นเดิมแต่บนที่ใหม่ ขากำลังก้าว
ต่อไปเพื่อไปพบเจออะไรใหม่ๆ

ณ บ้านริมแม่น้ำ ผมเพิ่งนึกขึ้นมาได้ว่าพนักเขาเล่าให้
ผมฟังว่า แต่ก่อนที่อุทัยมีบ้านเรือนแพในแม่น้ำมากมาย
แต่ปัจจุบันเหลือเพียงสองร้อยกว่าหลังเท่านั้นเอง จุดเด่นของ
บ้านเรือนแพคือทุกบ้านจะมีทะเบียนบ้าน
นั้นแหละครับทำให้บ้านรมน้ำเก่าแก่ที่ไหนๆ

ก่อนกลับที่พัก ผมขอไปที่วัดอุปสถารามอีกซักครั้ง
แต่กลับพบว่าประตูล็อกเข้าไปชมภายในไม่ได้ ได้แต่ยืนมอง
ดูรูปเล่าเรื่องเมื่อสมัยก่อนทำให้ผมรู้ว่าวิถีชีวิตคนสมัยก่อน
ชอบทำบุญชอบเข้าวัดมาก จะเห็นได้จากภาพวาดมุมต่างๆ
ที่บอกเล่าเรื่องได้เป็นอย่างดี

เพื่อนๆที่ชมวีวผมอาจจะคิดว่า...ทำไมเมืองนี้มันดูเหงาจัง
ผมจะบอกว่าที่นี่แทบจะมีอารมณโรแมนติคอยู่ทั่วทุกมุมเมือง
เลยก็ว่าได้

กลับถึงที่พักตอนสายๆ อาบน้ำอาบท่า มาทานมื้อเช้า
ชิลๆ ริมน้ำความซึ่เกียจเริ่มทำงาน อายากจับอีกซักพัก

เฮ้อ... ต้องกลับแล้วหรอเนี่ยะ

ก่อนกลับผมแวะซื้อของในตลาด และเดินเก็บภาพรดสามล้อ
ที่ไม่ค่อยได้พบแล้ว แต่ที่อุทัยธานียังคงมีให้บริการ
และอย่างที่รู้กันว่า ถ้ามาอุทัยไม่เจอปลาก็คงจะบอกใครๆ
ว่ามาถึงอุทัยไม่ได้ ที่นี่มีปลาหลากหลายมากๆ ผมก็ไม่ค่อยรู้ว่า
เป็นปลาอะไรบ้างแต่เท่าที่คุยกับเจ้าของร้านทราบมาอย่างเดียว
ว่าราคาถูกกว่าจังหวัดอื่นแน่ๆ

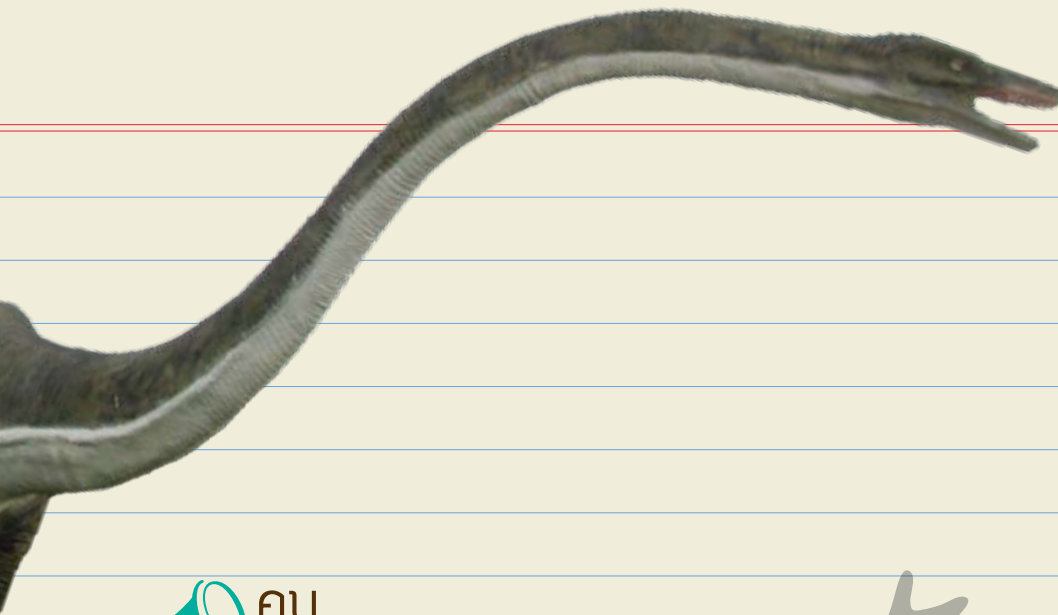
ของอร่อยขึ้นชื่อที่อุทัยอีกอย่างคือ ขนมปังสังขยา
และร้านที่ดังที่สุดคือ **ร้านป่าไพรพรรณ** ที่ได้รับรางวัลมากมาย
รับประกันความอร่อย ระหว่างทางผมยังเจอโรงหนังเก่า ซึ่งเป็น
โรงหนังแห่งเดียวของที่นี่ ในอดีตคงมีคนมาดูมากมาย
แต่วันนี้ก็เสื่อมไปตามกาลเวลา

สุดท้ายนี้ ...

เมืองอุทัยเปรียบเหมือน ผู้หญิงที่ไม่ค่อยพูด
แต่เมื่อเรามาสัมผัส ได้มารู้จักแล้ว
เราจะติดใจผู้หญิงคนนี้เป็นแน่แท้
อุทัย ยังคงเป็นเมืองเล็กๆ ที่คอยผู้คน
เปิดประตูบ้านเข้าไปทำความรู้จักเสมอ
ถ้าวันหยุดของคุณว่างๆ ผมเชื่อว่า
คุณไปเยือนที่นี่แล้วคุณจะไม่ผิดหวัง...

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮิป

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

คุณ
เล่าเรื่อง
เมื่อนำรัก

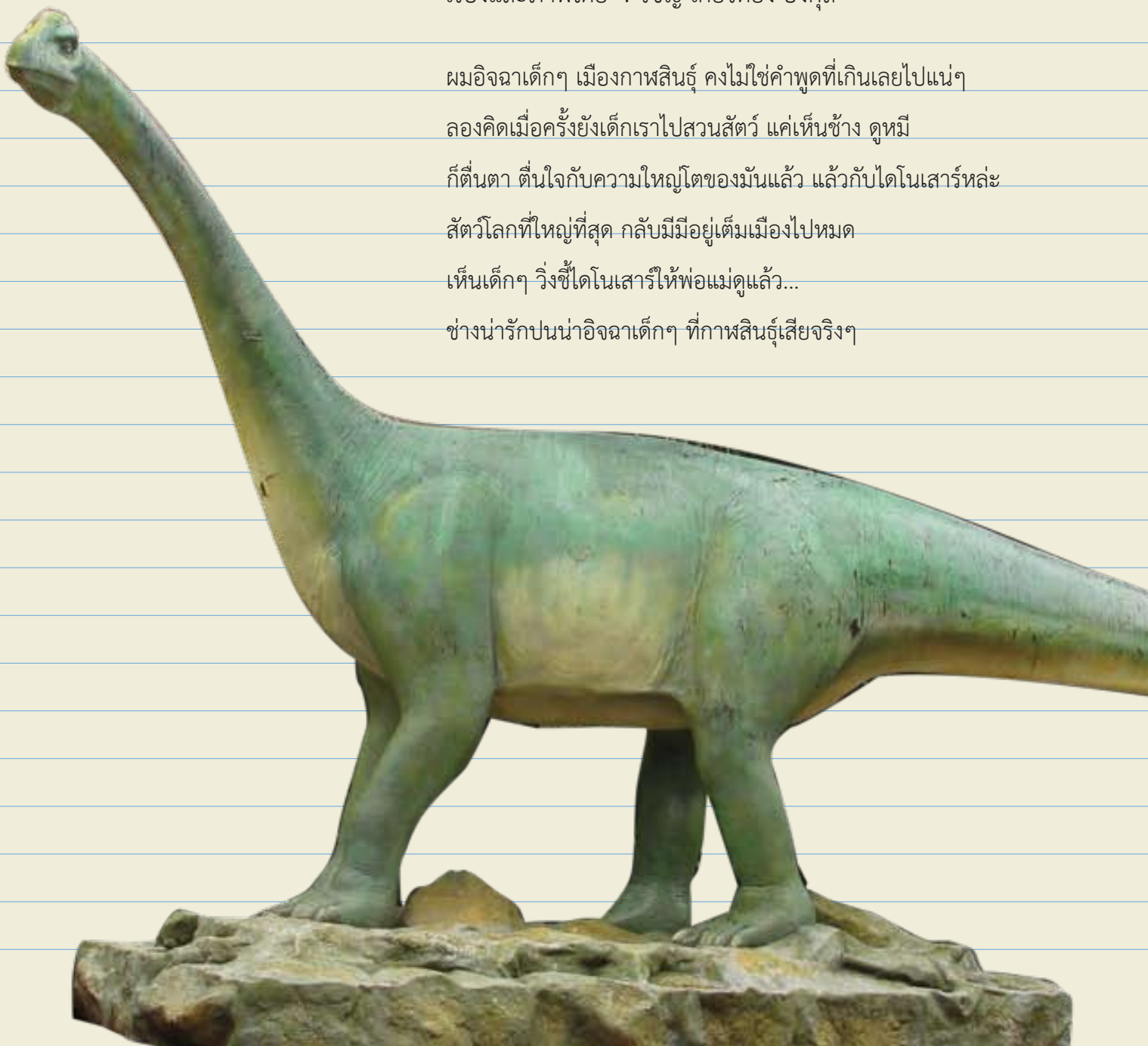

กาฬสินธุ์

ต้นไดโนเสาร์ล้านปี

เรื่องและภาพโดย : วิชญ์ เกียรติยิ่ง-อังศุลี

ผมอิจฉาเด็กๆ เมืองกาฬสินธุ์ คงไม่ใช่คำพูดที่เกินเลยไปแน่ๆ
ลองคิดเมื่อครั้งยังเด็กเราไปสวนสัตว์ แค่เห็นช้าง ดุหมี่
ก็ตื่นตา ตื่นใจกับความใหญ่โตของมันแล้ว แล้วกับไดโนเสาร์ห่อ
สัตว์โลกที่ใหญ่ที่สุด กลับมีมีอยู่เต็มเมืองไปหมด
เห็นเด็กๆ วิ่งชี้ไดโนเสาร์ให้พ่อแม่ดูแล้ว...
ช่างน่ารักปนน่าอิจฉาเด็กๆ ที่กาฬสินธุ์เสียจริงๆ

“ ภาพสลักรูป ถิ่นไดโนเสาร์ล้านปี ”

แน่นอนจะไม่ใช่ถิ่นไดโนเสาร์ได้อย่างไร ในเมื่อที่ **ภูคุ่มข้าว** อำเภอสหัสขันธ์ เป็นสถานที่ที่เป็นแหล่งขุดค้นเจอซากไดโนเสาร์จำนวนมาก และปัจจุบันก็ยังขุดเจอเพิ่มอยู่เรื่อยๆ จนกระทั่งได้มีการตั้งเป็น

พิพิธภัณฑ์สิรินธร ขึ้นมา ซึ่งพิพิธภัณฑ์นี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่สถานที่จัดแสดงซากไดโนเสาร์ เท่านั้น ผมกล้าพูดได้เลยว่าที่พิพิธภัณฑ์สิรินธร เป็นเสมือนแหล่งเรียนรู้ทาง ธรณีวิทยา ประวัติศาสตร์ และต้นกำเนิดของโลกใบนี้เลยทีเดียวครับ

แน่นอนจุดเด่นคือ ซากโครงกระดูกไดโนเสาร์แบบเต็มตัว ทั้งที่ขุดพบเจอในไทย และจากต่างประเทศ ล้วนมีอย่างครบครัน ให้เด็กๆ ได้เข้ามาชม เก็บความรู้ใส่ตัวไปเพียบ นอกจากนี้ ไดโนเสาร์แล้วพิพิธภัณฑ์ยังมีประวัติความเป็นมาของโลกใบนี้ ตั้งแต่ครั้งเกิด Big Bang จวบจนกระทั่งถึงยุคปัจจุบันเลยทีเดียวครับ

ที่กาฬสินธุ์ หากได้มีเพียงพิพิธภัณฑ์เท่านั้น ตามถนนหนทางและสวนสาธารณะ ล้วนเต็มไปด้วยทุกอย่างที่เกี่ยวกับไดโนเสาร์ ไม่ว่าจะเป็น เสาไฟฟ้า ถึงขยะ หรือแม้แต่รูปปั้นขนาดเท่าของจริงที่ชวนให้เด็กๆ ได้จินตนาการไปถึงครั้งเมื่อไดโนเสาร์ยังมีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้

แต่กาฬสินธุ์ไม่ได้มีดีแค่โน้สาร์นะครับ
สำหรับผู้ชื่นชอบศึกษาด้านศิลปะวัฒนธรรมแล้ว
ที่อำเภอภมราไสย ยังมี “**พระธาตุนาค**”
พระธาตุแห่งเมืองฟ้าแดดสงยาง เป็นแหล่งรวม
สถาปัตยกรรมถึง 3 ยุคทั้ง ทวารวดี อโยธยา
จนกระทั่ง รัตนโกสินทร์ จะมีที่ไหนที่สิ่งก่อสร้าง
อย่างเดียวที่เกิดจากศิลปะร่วมสมัย
ถึง 3 สมัยเช่นนี้

หรือถ้าใครชอบเที่ยววิวๆ แบบปล่อยอารมณ์
ที่ “**หาดดอกเกด**” ชายหาดทรายขาว
ที่ “**เขื่อนลำปาว**” เขื่อนดินอีกแห่งในประเทศไทย
เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจชั้นดี สามารถมานั่งเล่น
ปล่อยอารมณ์สุนทรี ปูเสื่อ กินส้มตำ กุ้งเผา
รับลมเย็นสบายได้เช่นกัน

สุดท้ายที่ขาดไม่ได้สำหรับขาช้อป OTOP
ของการผืนผ้าที่ไม่มีใครเหมือน คือ

“ผ้าไหมแพรวา” ผ้าไหม Handmade
ที่มีลายอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่เครื่องจักร
ไม่สามารถทำได้ สามารถไปชมวิธีผลิตได้ตาม
หมู่บ้านต่างๆทั่วจังหวัด หรือไปชมและเรียนรู้
อย่างใกล้ชิดที่ “ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทยและวิถี
แพรวาบ้านโพธิ์” ที่อำเภอคำม่วง แหล่งใหญ่ของ
ผ้าไหมแพรวาของจังหวัด สามารถซื้อหาเป็น
ของฝากถูกใจผู้รับได้ในราคาไม่แพงครับ

เห็นมั๊ยครับที่ผมบอกว่าคุณอาจเด็กๆเมือง
กาฬสินธุ์ ไม่ได้เดินเลยไปเลยครับ เพราะที่แห่งนี้
เพียบพร้อมไปด้วยทุกอย่างทั้ง ประวัติศาสตร์
ศิลปะ วัฒนธรรม แหล่งเรียนรู้ และที่พักผ่อน
หย่อนใจ เพื่อนๆลองไปเที่ยวที่กาฬสินธุ์แล้ว
รับรองจะติดใจครับ

ไป(ถึง)เลย ...ไม่เลยแล้ว

เมืองดอกไม้และสายหมอก จ.เลย

เรื่องและภาพโดย : ฉัตรวุฒิ จิรศรัณยานนท์

เมืองแห่งทะเลภูเขา สุดหนาวในสยาม ดอกไม้งามสามฤดู
นามว่า เมืองเลย

เมืองที่นักเดินทางหลายท่านรู้จักกันดีในชื่อเสียงของ ภูกระดึง ภูเรือ และ ภูหลวง
ท่ามกลางฤดูฝนที่เย็นฉ่ำ ผืนป่ากำลังพักฟื้น ดอกไม้กำลังผลิบาน
วันนี้ผมจะมาเล่าเรื่องของการเดินทาง พาเที่ยวเมืองน่ารัก อีกมุมหนึ่งของเมืองเลย

.... ผมเดินทางจากกรุงเทพฯ เมืองกรุงที่แสนวุ่นวาย
เก็บเรื่องงานไว้ก่อน แล้วออกเดินทางเพื่อพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติ
ทริปนี้ไปหน้าฝน แต่ไม่ใช่ปัญหาถ้าใจรักการเดินทาง
ปลายทางเมืองเลยเมืองแห่งทะเลภูเขา

คุณ
เล่าเรื่อง
เมืองน่ารัก

บรรยากาศยามเช้า เมฆหมอกลอยตัวต่ำมาดบังภูเขา
มองดูแล้วสวยจริง ๆ
ผมจอดพักรถเพื่อหาซื้อข้าวเหนียว และถ่ายภาพเก็บบรรยากาศ
ก่อนออกเดินทางต่อบนทางหลวงหมายเลข 201 (ชุมแพ-เมืองเลย)
เปิดแผนที่เพื่อดูสถานที่ท่องเที่ยวในเส้นทาง พบ

อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน
อยู่ไม่ไกลนัก แบบนี้ขอแวะเข้าไปเที่ยวก่อนเลยดีกว่า

อุทยานแห่งชาติภูผาม่าน อยู่ห่างจากทางหลวงหมายเลข 201
(ชุมแพ-เมืองเลย) ตั้งอยู่บนเขา มีบ้านพักและลานกางเต็นท์ไว้
บริการนักท่องเที่ยว บรรยากาศน่าพักผ่อนมาก ๆ
และไม่ไกลจากอุทยานฯ มี น้ำตกพลาญทอง
เป็นน้ำตกที่สูงประมาณ 10 เมตร ลดหลั่นเป็นชั้นสวยงาม
ถ้ามีโอกาสเพื่อน ๆ ลองแวะเข้าไปเที่ยวนะครับ

หลังจากนั้นผมขับกลับสู่เส้นทางเดิมบนทางหลวงหมายเลข 201
ซักพักก็มาถึง บ้านผานกเคี้ยว ซึ่งนักเดินทางที่ต้องการขึ้นสู่
ยอดภูกระดึง เมื่อเดินทางมาด้วยรถประจำทาง ต้องมาแวะ
สับเปลี่ยนรถต่อรถสองแถวที่นี่ แต่น่าเสียดายที่ในช่วงเวลา
ระหว่าง 1 มิถุนายน - 30 กันยายนของทุกปี ทางอุทยานแห่งชาติ
ภูกระดึงปิดให้บริการ 4 เดือน เพื่อให้ธรรมชาติได้พักฟื้นตัว
นักท่องเที่ยวสามารถขึ้นไปได้ถึงตีนภูเท่านั้น

บริเวณทางเข้าอุทยานฯ มองยอดภูกระดึง จากตีนภู
บนเส้นทางที่ไฉนนักเดินทาง

จากอุทยานแห่งชาติภูกระดึงไม่ไกลเท่าไรจะพบป้ายบอกทางไป

“วนอุทยานสวนหินผางาม”

ตั้งอยู่ระหว่างภูกระดึงกับอำเภอวังสะพุง ขับผ่านหมู่บ้านต่างๆ ประมาณ 15 กิโลเมตร จนถึงบริเวณทุ่งหญ้ากว้าง มีภูเขาแท่งหินปูนซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติกระจายเป็นลูกๆ ใหญ่บ้างเล็กบ้าง สลับกันไป บางลูกก็สามารถเดินผ่านทะลุได้ จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อว่า **ขุนหมิงเมืองเลย** และไม่ไกลจาก วนอุทยานสวนหินงาม มีน้ำตกสวยน่าแวะไปเที่ยวอีกแห่งนะครับคือ **น้ำตกสวนห้อม** ช่วงนี้น้ำเยอะมาก ไหลผ่านชั้นหินลงมา สวยจริง ๆ ถ่ายภาพสวย ๆ ได้แล้วก็ออกเดินทางต่อ มุ่งสู่อ.ภูเรือ ปลายทางคือนี่

ผมเดินทางถึงอำเภอกุเรือประมาณบ่ายสี่โมงเย็น ทามกลางสภาพท้องฟ้าปิด มีฝนตกสลับหยุดตลอดการเดินทาง ช่วงนี้เมืองเลยถูกขุนเขาลูกใหญ่น้อยปิดล้อม แทบทุกด้าน สองข้างทางเขียวชุ่มชื้นไปหมด ผมทานมื้อเย็นในอำเภอกุเรือ หลังจากนั้นดูเวลาแล้วยังท้องฟ้ายังไม่มีมืด แวะไปชมบรรยากาศบนยอดกุเรือ ช่วงนี้นักท่องเที่ยวมีน้อย เนื่องจากเป็นฤดูฝนนะครับ หลังจากนั้นลงมาพักที่โรงแรมบ้านธงชัยรีสอร์ท อยู่ตรงเชิงภูบรรยากาศน่าพักและราคาไม่แพง

เช้าวันใหม่ เมื่อคืนน้องฝนตกมาตลอดทั้งคืนจนถึงเช้า อากาศจึงเย็นสบาย แวะไปหาอะไรทานมื้อเช้าในตลอดอำเภอกุเรือ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากที่พัก กาแฟร้อนๆ ชักแก้วกับปาท่องโก๋ แล้วต่อด้วยกวยจั๊บอีกชามก็อิ่มสบายแบบเบาๆ พร้อมสำหรับเดินเที่ยวกับภาพบรรยากาศยามเช้าในตลาด ชาวบ้านออกมาหาซื้อข้าวปลาอาหาร พระและสามเณรออกบิณฑบาตร อันเป็นวิถีชาวบ้านเรียบง่ายแฝงความซุซสบายที่พบได้ในชนบท

สายๆ ผมเดินทางขึ้นสู่ยอดภูเรือ ในวันนี้สภาพฟ้าปิด หมอกมากและมีฝนตกปรอยๆ โชคดีที่ไม่ตกหนัก ฝนป่ากำลังพักพื้น ดอกไม้กำลังผลิบาน ผมชอบบรรยากาศเย็นฉ่ำ ไม่มีแดดร้อนๆ เพลินกับมองหาสิ่งเล็กๆ บนพื้นดิน ที่ส่วนมากทุกคนมองข้าม... ความงามในธรรมชาติรอให้เราค้นพบ ดอกไม้ กล้วยไม้ป่า เห็ดเล็กๆ และแมลงตัวน้อย ความงดงามท่ามกลางธรรมชาติเหล่านี้ เมื่อเรามองดี ๆ จะพบมากมาย

ช่วงบ่ายผมวางแผนเดินทางไป **เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง** และ **หน่วยพิทักษ์ป่าโคกนกกระบา**

สองข้างทางหลวงหมายเลข 203 เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ไม้ดอกที่สวยงาม สามารถแวะชมและเลือกซื้อดอกไม้เมืองหนาวติดไม้ติดมือกลับบ้านได้

จากอำเภอภูเรือประมาณกิโลเมตรที่ 11 จะพบป้าย

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวงอยู่ทางขวามือ ขับเลี้ยวขวาเข้าสู่ทางหลวงชนบท ลย.3023 ระยะทาง 18 กิโลเมตร เส้นทางไต่ระดับขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงที่ทำการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง ติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขออนุญาตเดินทางไปหน่วยพิทักษ์ป่าโคกนกกระบา ปลายทางในครั้งนี้น่าเสียดาย เนื่องจากที่ผ่านมา 2-3 วัน ฝนตกหนักบนภูหลวง ทำให้มีต้นไม้ล้มมาปิดเส้นทาง ไม่สามารถไปได้ เสียหายจริง ๆ ไว้คราวหน้าผมค่อยหาโอกาสมาใหม่อีกครั้ง

สำหรับเมืองน่ารักนามว่า เมืองเลย แห่งนี้
ไม่ว่าจะมาท่องเที่ยวฤดูไหน เมืองเลยน่ารักเสมอ
ธรรมชาติที่สวยงาม รอคอยนักเดินทางมาสัมผัส
เหมาะแล้วสำหรับคำขวัญประจำจังหวัดที่ว่า...

“
เมืองแห่งทะเลภูเขา
สุดหนาวในสยาม
ดอกไม้งามสามฤดู
”

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังสืบ

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

นครปฐม ประชุมบทแห่งความสุขใจ

ไม่ได้ไปเต็มๆมาช้านาน นครปฐม หลายคนคงนึกออกแต่พระปฐมเจดีย์ แต่จริงๆมีอะไรให้ท่องเที่ยวอีกเยอะแยะ ความน่ารักของเมืองนี้มีเยอะ ขั้บผ่านก็บ่อย แต่ไม่ค่อยแวะ วันนี้เตรียมโปรแกรมอยู่พักใหญ่ สรุปว่า ไปชุมชนคลองมหาสวัสดิ์ – พิพิธภัณฑ์รถเก่าเจษฎา เทคนิค มิวเซียม ตลาดท่านา – พระปฐมเจดีย์ – ตลาดสุขใจ ภายใน 1 วัน

เรื่องและภาพโดย : วรวิทย์ พอนอ่วม

ล่องเรือ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ออกจากกรุงเทพฯ ประมาณ 9 โมง ถึงนครปฐม 10 โมงเอง
มุ่งไปทาง ม.มหิดล ศาลายา
เป็นทางเชื่อมระหว่าง ม. ศาลายา และตัว อ. นครชัยศรี
ก็จะเจอกับทางเข้า **วัดสุวรรณาราม**
ใครหลงให้โทร.หาศูนย์ท่องเที่ยว

มี 4 จุดให้แวะชม

- ฟาร์มกล้วยไม้
- OTOP ข้าวตัง
- นาบัว
- นาข้าว

และสวนผลไม้ ค่าเรือ 300 บาท นั่งได้ประมาณ 6-10 คน
และมีค่าเข้าชมรวมท่องเที่ยวคนละ 70 บาท
ใช้เวลาตามสบาย มีน้ำดื่มให้ทุกจุด **ไปกันเลย....**

จุดแรกก็ไป **ฟาร์มกล้วยไม้** ก่อนเลย
ที่นครปฐมนี้มีฟาร์มกล้วยไม้อยู่เยอะครับ

1.

จากนั้นก็ไปที่

กลุ่มแม่บ้านทำข้าวตัง
ทอดใหม่ ๆ ให้ชิม

2.

แล้วไปเก็บบัวต่อที่

นาบัว

จะได้เปลี่ยนเรือไปพายเรือ
กลางดงบัว จะพายเองหรือ
ให้เจ้าหน้าที่เค้าช่วยพายก็ได้

3.

จากนั้นไปที่สุดท้าย เป็น

นาข้าวและสวนผลไม้
มีผลไม้ให้ชิมกระหรี่น้ำ ทั้งส้มโอ มะม่วง
ขนมมากมาย

4.

5.

และจะมี **รถอีแต่นสุดดริฟท์** ไปชมท้องถิ่น
จ่ายเพิ่มรอบละ 80 บาท แต่ไม่เข้าก็ได้นะ แต่ควรเข้าไปชม
จะเจอฟุ้งนาใกล้กรุงเทพฯ เดินไปถ่ายรูปได้ตามใจ
ชาวบ้านน่ารักมากๆ

“เขษณา เทคนิค มิวเซียม”

เป็นที่ๆเก็บรถเก่า รถแปลก รถหายาก รถที่คุณไม่เคยเห็น
ที่สำคัญ เข้าฟรี ครับ
มีตั้งแต่รถเด็กเล่นยันเครื่องบินเลย
สุดยอดมากๆ เหนือคำบรรยายสุดๆ

“ตลาดท่านา”

ห่างกันเพียงประมาณ 15 นาที
ก่ายจ๊อบอร่อยมาก ของกินก็เยอะ อาคารบ้านเรือนเก่าๆก็เพียบ
อยู่ติดริมน้ำเลย ลองเดินวนๆดูรอบตลาดนะครับ
ร้านค้าเต็มเลย

มานครปฐมก็อย่าลืมนะ

“พระปฐมเจดีย์”

ไว้เป็นสิริมงคลนะครับ
แถวหน้าพระปฐม เดินมาเลยนะ
ตรงตลาดล่าง ซ.3 มี

“ข้าวขาหมูนายนิ้ว”

ที่คนนครปฐมนิยมไปกินกัน
แจ่มสุดยอด

ปิดท้ายก่อนกลับบ้านด้วย **ตลาดสุขใจ**

ทางเส้น อ.สามพราน อยู่ที่หน้าทางเข้า

โรงแรมโรสการ์เด้นรีเวอร์ไซด์ ชั้นสะพานข้ามแม่น้ำมา

ก็มองเห็นทางขวาได้เลย (ถ้ามาจากนครปฐม)

เป็นตลาดแบบชาวบ้านมาขายผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์เอง

สะอาด ถูก พ่อค้าแม่ค้าใจดี มีตะกร้าให้ยืมไว้ตุนซื้อของด้วย

จบทริป...นครปฐม ด้วยความสุขใจภายใน 1 วัน

เที่ยวไม่เหนื่อย สนุก มีความสุขครับ

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังยืน

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

เมืองสายน้ำสามเวลา สมุทรสงคราม

เรื่องและภาพโดย : วิลาสินี รัศมีทัต และ ชเพชร ชลานุเคราะห์

สมุทรสงคราม..จังหวัดเล็กๆที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯมาก ห่างกันแค่ 65 กิโลเมตรเท่านั้นเอง หลายคนมีโอกาสมาสัมผัสแล้ว บางคนก็ยังไม่มีโอกาส บางคนเคยมาแค่โฉบแบบผิวเผินเพื่อให้ไม่ตกเทรนด์แล้วก็ผ่านไป อยากจะบอกว่าที่นี่มีอะไรมากกว่าที่คิดอีกเยอะ มาแล้วก็มาอีกได้บ่อยๆ เพราะที่สมุทรสงครามแห่งนี้เป็นเมืองน่ารัก แวะมาที่ไรไม่มีคำว่าเบื่อ...

...ที่นี่มีสายน้ำเปรียบเสมือนสายชีวิต มีคลองน้อย-ใหญ่เกิน 300 คลองแน่นอน ในสมัยก่อนที่ยังไม่มีถนนหนทางมากมายอย่างปัจจุบัน ลำคลองเป็นทุกสิ่งของชาวบ้านที่นี่ ทั้งเป็นที่อาบน้ำ ที่ซักผ้า ที่หาอาหาร ที่ใช้สัญจรไป-มา ฯลฯ

เราลองมาดูกันว่า...
ในช่วงสามเวลาในหนึ่งวัน
เราจะไปที่ไหนได้บ้าง
ในเมืองสายน้ำแห่งนี้
รับรองว่าได้รับความประทับใจ
กลับไปเต็มอ้อม
...

คน
เล่าเรื่อง
เมืองน้ำพุ

เริ่มออกจากกรุงเทพฯ เข้าๆ มาถึง

ตลาดน้ำท่าคา....สายน้ำยามเช้า

เป็นตลาดน้ำที่ยังคงเป็นตลาดน้ำจริงๆ ไม่เหมือนตลาดน้ำที่ไหนที่เคยไปสัมผัส ไม่ใช่ตลาดน้ำที่จัดขึ้นเพื่อนักท่องเที่ยว แต่ที่นี่ยังคงเป็นวิถีชีวิตเดิมๆ ของชาวบ้านที่มีนัดเพื่อมาแลกเปลี่ยนสินค้ากัน ในวันที่ตรงกับข้างขึ้นและแรม คือ 2 ค่ำ, 7 ค่ำ, 12 ค่ำ ขาไปเรื่อยๆ จนใกล้เที่ยงก็ตลาดวาย เป็นแบบนี้มานานนับ 60 ปีแล้ว สินค้าส่วนใหญ่ที่นี่จะเป็นของที่มาจากสวน แม่ค้า-พ่อค้าพายเรือมาขาย หรือมาแลกเปลี่ยนกัน ราคาของก็ไม่แพง 10 บาทที่นี่ยังมีค่ามันเป็นวิถีชีวิตเดิมๆ ที่ดูน่ารัก

พ่อค้า-แม่ค้าส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุกัน เสียงเหน่อๆ ของคุณย่าคุณยายที่ยังพายเรือมาขายของ หรือคุณลุงที่มากอยรอรับนักท่องเที่ยว คุณลุงเล่าให้ฟังว่าตั้งแต่เกิดมาก็เห็นตลาดน้ำแห่งนี้เป็นแบบนี้มาแสนนานแล้วทุกคนยิ้มแย้มทักทายเอาสินค้ามาแลกเปลี่ยนกันทุกคนหน้าตามีความสุขที่ได้ออกมาพบปะกันได้คุยกัน หรือได้แลกเปลี่ยนของกัน

ราคาของที่นี่ถูกแสนถูก หอยทอดโบราณแบบแบ่งไม่กรอบแบบที่เราคุ้นเคยเวลาสั่งแม่ค้าในเมืองจันละ 20 บาทรสชาติดีทีเดียว คุณป้าพายเรือมาขายแบบนี้ไม่รู้ว่ากี่สิบปีแล้วจะมีใครรับช่วงต่อไปไหมหนอ.. หรือขนมครกที่แม่ค้าไม่แบ่งเองชุดมะพร้าวเอง กระทงละ 10 บาทก็ยังมีขายอยู่

ภาพที่ปรากฏตรงหน้า ณ เวลานั้น เป็นภาพที่เหมือนเราได้ย้อนกลับไปสู่วิถีชีวิตในอดีต คิดถึงที่ใครก็รู้สึกว่บรรยากาศตรงนั้นน่ารักทุกที

ใกล้ๆ เที่ยงไปต่อกันที่

ตลาดน้ำคลองบางน้อย...

สายน้ำยามกลางวัน

ที่นี่จะได้เห็นได้รับรู้ถึงอารมณ์ของตลาดน้ำอัมพวา

ตอนที่ยังไม่ดังเหมือนปัจจุบัน คลองบางน้อยเป็นชุมชนเก่าแก่

ของสมุทรสงคราม ตลาดนี้มีคาแรคเตอร์เป็นตลาดเงี้ยวๆ เรียบร้อย

ดำรงชีวิตกันไปแบบช้าๆ ไม่พลุกพล่าน ส่วนมากเป็นเจ้าของดั้งเดิม

ร้านค้า-บ้านเรือนเป็นเรือนไม้เรียงกันเป็นเรือแถวแนวยาวไปตามลำคลอง

ที่นี้อยู่กันมาตั้งแต่รุ่นอากงอาม่า อย่างที่ร้านโรตีสั้แต้จิว ที่ได้ไปนั่งคุยนั่งกินขนม

บ้านนี้ไม่เคยคิดที่จะย้ายไปไหนแม้แต่ที่นี่เคยมีช่วงที่ซบเซามากๆ

พอเริ่มมีการส่งเสริมให้คนมาท่องเที่ยวที่นี่ เมื่อซัก 2-3 ปีที่แล้ว

เลยนำเอาสูตรขนมของอาม่าที่ทำให้กินเสมอตอนไหว้เจ้าออกมาทำขาย

ที่นี่น่ารักเพราะทุกคนมีความเป็นเจ้าของบ้านที่แสดงความยินดี

และเชื้อเชิญคนมาเยี่ยมบ้าน

ไม่แปลกที่มีคนต่างถิ่นจะมองเห็นความน่ารักของที่นี่ และอยากมา

เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนคลองบางน้อยนี้ แต่ทุกคนที่เข้ามา

จะต้องรักษาความเป็นธรรมชาติ และสัญญาว่าจะไม่มาเปลี่ยนแปลงอะไร

ทุกอย่างที่เจอที่ตลาดนี้จึงกลมกลืนกันไปหมด

เดินไป ชิมโน่นชิมนี่ไปอิ่มท้องได้ไม่ยากเลย

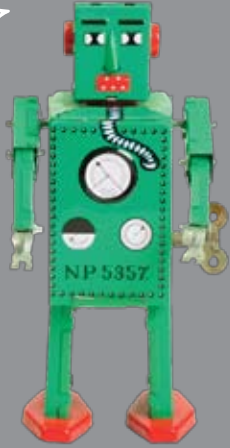

พอถึงตอนบ่ายแก่เคลื่อนตัวไปที่

ตลาดน้ำอัมพวา.....สายน้ำยามเย็น

นาที่นี่ไม่น่ามีใครที่ไม่รู้จักตลาดน้ำแห่งนี้ นอกเหนือจากคนไทยแล้วยังมีนักท่องเที่ยวต่างชาติอีกเป็นจำนวนมากที่กำหนดให้ที่นี่เป็นหนึ่งในสถานที่ที่ต้องมา ที่ตลาดน้ำอัมพวาจะตื่นตาตื่นใจกว่า 2 ตลาดแรก เพราะมีแต่ความคึกคัก ร้านค้ามีทั้งบนฝั่งและพายเรือมาขายในน้ำ ตอนเย็นๆ จะมีแสงสีเต็มไปหมด กว่าจะหลับไหลก็ดึกดื่น ไม่รู้ว่ามีใครเคยนับกันจริงๆ จังๆ หรือไม่ว่าที่นี่มีร้านค้าที่ร้าน เรือขายของก็ลำ หรือโฮมสเตย์ก็แห่ง ะหว่างทาง เราจะตื่นตาตื่นใจกับของกินที่พ่อค้า-แม่ค้านำมาขาย สินค้าข้าวของต่างๆ ที่มายั่วชวนให้เราต้องซื้อ อยากชิม อยากซอบไปเสียทุกสิ่ง

หนึ่งวันเต็มๆ กับสายน้ำทั้งสามเวลาก็น่าจะเต็มอิ่มและเพียงพอ แต่ถ้าหากมีเวลาอีกซักหน่อย การค้างที่อัมพวาซักคืนอาจทำให้เราสัมผัสอะไรเพิ่มมากขึ้น การได้สัมผัสตลาดน้ำอัมพวาในตอนเช้าตรู่ในขณะที่ร้านค้ายังหลับไหล มีแต่พระที่พายเรือหรือเดินมารับบิณฑบาตตามหน้าบ้านนั้น เป็นภาพที่ประทับใจไม่ลืม รวมทั้งอาจได้สัมผัสชีวิตของคนอัมพวาแท้ๆ เช่น การเล่นน้ำในคลองของเด็กแถวๆ นั้น ซึ่งพอจะทำให้มั่นใจได้ว่าน้ำในคลองอัมพวานี้ยังสะอาดพอที่พ่อแม่จะปล่อยให้ลูกหลานมากระโดดน้ำเล่นได้

- ตลาดน้ำท่าคา เปิดวันข้างขึ้นและแรม 2 ค่ำ, 7 ค่ำ, 12 ค่ำ และวันเสาร์-อาทิตย์ 8.00น.-12.00น.
- ตลาดน้ำคลองบางน้อย
เปิดวันเสาร์-อาทิตย์ สายๆ ไปจนบ่ายๆ แ่ๆ
- ตลาดน้ำอัมพวา เปิดวันศุกร์-เสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ตั้งแต่บ่ายๆ ไปจนมืดค่ำ

การมาเยือนเมืองน่ารักแห่งนี้
ทำให้เข้าใจได้ถ่องแท้ถึงคำว่า

สมุทรสงคราม..

เมืองสายน้ำสามเวลา

สายน้ำกับชีวิตของผู้คนที่
ไม่สามารถแยกออกจากกันได้
การที่ได้มีโอกาสสัมผัสชีวิต
ที่เรียบง่าย และปล่อยเวลาให้ไหลไปช้าๆ
ตามสายน้ำบ้าง เป็นช่วงเวลาที่เรา
ได้สัมผัสถึงความสงบและรับรู้
ชีวิตบางที่เราก็ไม่ได้จำเป็นต้องมีอะไรมากมาย
ความสุขง่ายๆหาได้ใกล้ๆตัวนี้เอง....

จันทบุรี

เมืองศิลป์ ถิ่นอัญมณี

เรื่องและภาพโดย : ดุสิต เสมาเงิน

...ท่องเที่ยวเมืองจันทบุรีไปกับโครงการ คนเล่าเรื่อง เมืองน่ารัก ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผมขออาสาพาเพื่อนๆ เที่ยวชมชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูร ชมการทำพลอยจันทบุรีที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เที่ยวอาสนวิหารพระนางมารีอาปฎิสนธินิรมล ไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และตระเวนทานอาหารอร่อยๆ กันครับ...

เนื่องจากผมได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นหนึ่งใน10 สุดยอดนักเล่าเรื่องออนไลน์ กับโครงการ "คนเล่าเรื่อง เมืองน่ารัก" ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยได้รับมอบหมายให้ไปเที่ยวเก็บเกี่ยวบรรยากาศ ณ เมืองจันทบุรี เมืองท่องเที่ยวที่เคยได้แต่ผ่านไปผ่านมาแต่ไม่เคยได้มีโอกาสไปเที่ยวสัมผัสจันทบุรีอย่างจริงจังสักที นึกดีใจเพราะหาโอกาสอยากกลับไปเที่ยวเมืองจันทบุรีอยู่แล้ว ได้หนังสือ คนเล่าเรื่องเมืองน่ารัก มาเป็นลายแทงหลักของการเดินทางครั้งนี้ อีกทั้งข้อมูลจากเพื่อนๆ ชาวจันทบุรีที่เพิ่มเติมมาอีกมากมาย เพื่อออกเดินทางท่องเที่ยวตามคอนเซ็ปต์ "จันทบุรี เมืองศิลป์ ถิ่นอัญมณี"

การเดินทางไปจันทบุรี แสนสะดวกสบาย ใช้เวลาไม่นานเลยครับ
ผมเลือกใช้เส้นทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 หรือมอเตอร์เวย์ ไปจนถึงชลบุรี
จากนั้นก็มุ่งหน้าสู่อำเภอแกลง และจันทบุรี จุดหมายปลายทางของเรา
ระยะทางสองร้อยกว่ากิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางแบบไปเรื่อยๆ
ประมาณสามชั่วโมงกว่าๆ เองครับ

เราเข้าพักกันที่ **โรงแรมเกษมสถานดี** ซึ่งเป็นโรงแรมแห่งแรกของเมือง
จันทบุรีด้วยในตอนแรกผมแอบนึกว่าโรงแรมนี้คงจะเป็นโรงแรมเก่าๆ โทรมๆ
แต่ที่นี้กลับดูทันสมัย มีการบูรณะรักษาที่ดี บรรยากาศการตกแต่งสวยงาม
ลงตัว ทำเลที่ตั้งยังอยู่ในจุดที่เหมาะสมที่สุด สำหรับการท่องเที่ยวในตัวเมือง
จันทบุรีอีกด้วย จากโรงแรมเราสามารถเดินไปชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูร
ถนนศรีจันทร์แหล่งค้าพลอย และเดินไปถึงตลาดน้ำพุได้ครับ

หากจะพูดถึงเมืองศิลป์ ก็ต้องเป็น
ชุมชนเก่าริมแม่น้ำจันทบูร
ชุมชนที่ผ่านกาลเวลาอันยาวนาน โดยยังคงความ
สวยงามด้วยสถาปัตยกรรม และวิถีการดำเนินชีวิต
ของผู้คน ส่วนถิ่นอัญมณีก็น่าสนใจถึงการผลิต
และการแปรรูปพลอยที่โด่งดังไปทั่วโลก
นอกจากนี้เมืองจันทบุรี ก็ยังมีชื่อเสียงในเรื่องของ
อาหารการกินที่เอร็ดอร่อยหาและทานที่อื่นไม่ได้
ผมเลยขอเพิ่มเติมพาเพื่อนๆ ไปชิมอาหารจานอร่อย
ให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของเมืองจันทบุรีด้วย
ก็แล้วกันนะครับ

ตะวันตื้นที่ริมน้ำจันทบูร

เช้าของวันจันทร์เริ่มสัปดาห์ใหม่ผมรีบตื่นลุกออกจากเตียงอันนุ่มสบาย ทุกครั้งเวลาที่มาเที่ยวต่างจังหวัดผมมักจะตื่นเช้าตรู่เสมอๆ ต่างกับเวลาอยู่กรุงเทพฯ มักจะนอนยาว จนแสงตะวันตั้งท่ามุกกับพื้นโลกมากองศา แล้วนั่นแหละถึงจะยอมตื่น ผมอาบน้ำแต่งตัว และเตรียมกล้องคู่ใจ ก่อนจะออกจาก โรงแรมเกษมศานต์ มุ่งหน้าลงเนินไปตามตรอก สู่ถนนสุขาภิบาล ถนนเล็กๆ ที่ทอดยาวขนานไปกับแม่น้ำจันทบูร ซึ่งสองข้างทางของถนนสายนี้เรียงรายไปด้วยบ้านเรือนอันเก่าแก่ ที่เรียกกันว่า “ชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูร”

นี่คือแหล่งท่องเที่ยวแห่งแรกที่ผมจะพาเพื่อนๆ มาเยือนกันครับ

ชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูร เป็นชุมชนโบราณที่มีอายุอานามยาวนานมากกว่า 300 ปี บ้านเรือนที่สร้างด้วยไม้และปูนนั้น ผสมผสานด้วยสถาปัตยกรรม ทั้งไทย จีน ฝรั่งเศส ญวน จนกลมกล่อม เป็นเสน่ห์ที่ส่งผ่านกาลเวลา มาจวบจนถึงปัจจุบัน ในอดีตเป็นย่านการค้าที่สำคัญ มีทั้งชาวจีนพุทธ และชาวญวนที่นับถือศาสนาคริสต์อพยพมาอยู่อาศัยร่วมกับชาวไทยดั้งเดิม เห็นได้จากศาลเจ้าจีนที่มีหลายแห่ง อาทิ ศาลเจ้าตัวเล่าเอี้ย ศาลเจ้าแม่กวนอิม ศาลเจ้าที่ตลาดล่าง ส่วนวัดคอกทอลิกที่ก่อตั้งโดยชาวญวนอพยพจากเวียดนาม เพียง 130 คนปัจจุบันก็กลายเป็น อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล เป็นวัดคาทอลิกที่มีขนาดใหญ่ มีผู้นับถือศาสนาคริสต์ในจันทบุรีมาก ถึงหนึ่งหมื่นคนเลยทีเดียวครับ

นอกจากอิทธิพลทางสถาปัตยกรรมของชาวจีน และชาวญวนแล้ว ในช่วงที่เกิดกรณีพิพาทอินโดจีน ฝรั่งเศสได้ยึดเมืองจันทบูรนานถึง 11 ปี ทำให้มีการผสมผสานรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบยุโรปเข้าไปผสมผสานอีก ทำให้บ้านเรือนในชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูรมีความน่าสนใจ และมีเสน่ห์ที่ไม่เหมือนใคร น่าเสียดายที่ บ้านเรือนส่วนหนึ่งได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ไฟไหม้ครั้งใหญ่ เมื่อปี 2533 ซึ่งทำให้มีบ้านเรือนหลายหลังถูกทำลายไปครับ

เดินมาเรื่อยๆ เพลิดเพลินกับบรรยากาศสบายๆ ไม่นานผมก็มาถึงร้านกาแฟชมรมหมากrugสกา ในเวลาเช้าตรู่อย่างนี้ สนามประลองความคิดกำลังเริ่มคึกคัก ผังตรงข้ามคือ **โรงเจเทียงเซ็งตึ้ง** สามารถมองเห็นยอดโดมของ **อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล** ผมออกเดินมุ่งหน้าต่อไปยัง **สะพานนิรมล** ผ่านบ้านขุนบุรพาภิผล ปัจจุบันเป็นร้าน **ขนมไข่ป่าไ้** ภายในบ้านป่าไ้กำลังซมกเขมนเอาขนมที่เพิ่งออกจากเตาใส่ถุง กลิ่นขนมร้อนๆหอมฟุ้ง ขนมไข่ของป่าไ้ได้นั้นกรอบนอกนุ่มในหอมหวานกำลังดี ผมเดินต่อไปจนถึงตรอกเล็กๆข้างร้าน **ก้วยเตี่ยวเจี๊วด** ร้านก้วยเตี่ยวทะเลชื่อดังเพื่อข้ามสะพานไปยังฝั่งตรงข้าม ณ จุดนี้ สามารถมองเห็นความยิ่งใหญ่และสวยงามของอาสนวิหารฯได้อย่างชัดเจน บริเวณลานกว้างด้านหน้ามีอนุสาวรีย์พระนางมารีอาตั้งสง่าอยู่กลางบ่อน้ำพุ แต่เนื่องจากวันนี้ประตูปิด ผมจึงเดินวนถ่ายรูปอยู่แต่ภายนอกเท่านั้นครับ

ที่กึ่งกลางสะพานนิรมล ทางขวามือจะเห็นต้นลำพูขึ้นแน่นตลอดริมน้ำ รากอากาศตัวตรงดิ่งตั้งฉากกับพื้นโลกขึ้นมาเหนือน้ำดูแปลกตา ผังตรงข้ามคือบ้านเรือนในชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูร ในอดีตสมัยที่ผู้คนเดินทางข้ามลำน้ำจันทบูรด้วยเรือคงจะมีเรือจ้าง เรือแจว พายข้ามน้ำ ขวักไขว่ไปมา ต่างจากปัจจุบันที่สายน้ำจันทบูรไม่มีวีแววของเรือพายเรือแจวให้พบเห็นอีกต่อไป

ของอร่อย👍
เมืองจันทบูร

ก้วยเตี่ยวทะเล เจี๊วดริมน้ำ

ผมสั่งเส้นเล็กต้มยำทะเล ปกติ 30 บาท พิเศษ 40 บาท หรือถ้าจัดเต็ม 50 บาท ก็เพิ่มปูเพิ่มกุ้ง และหอยเชลล์อีกด้วย เมนูเด็ดอีกจานคือข้าวคลุกพริกเกลือทะเล เป็นข้าวสวยร้อนๆโปะด้วย กุ้ง ปู และหอยเชลล์ ทานกับน้ำจิ้มพริกเกลือ ซึ่งก็คือน้ำจิ้มซีฟู้ดรสเด็ดนั่นเองครับ

แมงกะพรุนแดง ด้วยเปลือกตันอินทรี จนเปลี่ยนจากสีใสเป็นสีแดง ผมเคยเห็นที่ตลาดแห่งนี้เมื่อหลายปีมาแล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้ลองลิ้มชิมรส มาคราวนี้ไม่ยอมพลาดตามวิธีการทานจากคุณป้าเจ้าของร้าน ป้าบอกว่าให้เอาแมงกะพรุนไปล้างน้ำ แล้วฉีกหรือตัดเป็นชิ้นเล็กๆ พอดีคำ แล้วทานกับน้ำจิ้มที่ตำจากพริก ถั่วตัด

จันทบุรีถิ่นอัญมณี

ผมโชคดีที่ได้มีโอกาสเข้าไปชมศูนย์อัญมณีและเครื่องประดับของเมืองจันทบุรี ที่นี้ผมได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของพลอยเมืองจันทบุรีอย่างมากมาย คำพูดที่ว่าจันทบุรีถิ่นอัญมณีนั้นมีที่มาที่ไปที่น่าสนใจทีเดียวครับ จันทบุรีถือเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปพลอยที่มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก ในอดีตทับทิมสยามที่โด่งดังก็ขุดพบในจังหวัดจันทบุรีนี้แหละครับ แต่ปัจจุบันทับทิม หรือพลอยสีแดงนั้นหมดไปจากจันทบุรีแล้ว ที่เห็นนำมาแปรรูปกันจะเป็นพลอยที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หรือถ้าเป็นทับทิมสยามแท้ๆ ก็เป็นทับทิมเก่าเก็บ ไม่มีทับทิมที่ขุดพบใหม่ในจันทบุรีอีกแล้วครับ พลอยชนิดที่ยังคงขุดพบอยู่บ้างปัจจุบันก็มี บุษราคัม มรกต เขียวส่อง และสตาร์ นอกนั้นก็จะเป็นพลอยนำเข้ามาที่ถูกลำมาแปรรูปที่เมืองจันทบุรี

จากก้อนหินสู่อัญมณีล้ำค่า

การแปรรูปพลอยนั้นเริ่มกันตั้งแต่พลอยดิบที่มีสีสันรูปลักษณะไม่ต่างอะไรจากก้อนกรวด ช่างทำพลอยต้องใช้ประสบการณ์ความสามารถในการ **คัดเลือกพลอย** โดยมีเครื่องมือคือไฟฉายเพื่อส่องดูเนื้อของพลอยว่าเป็นอย่างไร อย่างพลอยดิบสีฟ้าจากมาดากัสกา ถึงจะมีสีฟ้าเหมือนกันแต่สีสนของพลอยดิบแต่ละก้อนก็แตกต่างกันไป **กรรมวิธีการเผาพลอย** จะทำให้พลอยสีอ่อนมีสีเข้มขึ้นมา ช่างทำพลอยจะส่องดูพลอยว่ามีรอยแตกปริหรือไม่ ก่อนนำไปทดลองเผาขั้นต้น เพื่อดูว่ามีการแตกเพิ่มเติมไหม

จากนั้น **ช่างโกน** จะทำการตกแต่งพลอยอย่างหยาบๆ เพื่อเก็บรอยแตก รอยบิ่น พลอยที่มีสีสนตามต้องการก็จะถูกส่งต่อให้ช่างแต่งขึ้นรูปพลอยให้สวยงาม ส่วนพลอยที่ยังมีสีสนไม่เข้มพอจะถูกนำไปเผาในเตาชนิดต่างๆ ซึ่งมีทั้งเตาน้ำมัน เตาถ่าน เตาไฟฟ้า และเตาไฟฟ้าสุญญากาศ ที่มีคุณสมบัติที่ต่างกันไปรวมถึงอุณหภูมิ และระยะเวลาในการเผา ก็เป็นสูตรที่สืบทอดต่อกันภายในครอบครัวเท่านั้น บางครั้งอาจใช้เวลายาวนานถึงสามเดือนเลยทีเดียว

เมื่อได้พลอยที่มีสีสนตามต้องการและผ่านการแต่งมาแล้ว **ช่างจี้** จะจี้พลอยให้เป็นเงาสวย ถือเป็นอันเสร็จขั้นตอนการทำพลอย ก่อนจะถูกส่งไปทำเรือนเครื่องประดับต่อไป

มาจันทบุรีคราวนี้...นอกจากจะได้สัมผัสบรรยากาศสวยงาม
และศิลปะของบ้านเรือนในชุมชนเก่าริมน้ำจันทบูรแล้ว ยังได้ความรู้เรื่องอัญมณีของดีเมืองจันท์
และได้ทานของอร่อยจนน้ำหนักเพิ่มกลับไปกรุงเทพด้วย
เมืองจันทบุรีมีดีเยอะแยะอย่างนี้ อีกไม่นานผมคงต้องกลับมาเยี่ยมเยือนอีกแน่นอนครับ
ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวก หาข้อมูล และติดต่อสถานที่ต่างๆ ไว้ให้ครับ
จันทบุรี เป็นเมืองที่มีดีมากกว่าที่คิดจริงๆ ครับ

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮึบ

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

คน
เล่าเรื่อง
เมืองน่ารัก

จ.ระยอง

เมืองเกาะแก้วแสนพิสดาร

เรื่องและภาพโดย : ณภัทร จันทรน้ำใส

ระยอง..เป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้กรุงเทพออกไปเพียงไม่เท่าไร แต่รู้ไหมคะ
เป็นจังหวัดที่เคยไปเป็นครั้งที่สองในชีวิตเองคะ เพราะเวลานึกถึงทะเลส่วนใหญ่ก็จะนึกถึง
พัทยาหัวหิน แต่วันนี้ได้รับการกิจให้กลับไปอีกครั้ง หลังจากที่เคยไปเมื่อตอนยังเด็กมาก
กับครอบครัว และแน่นอนคะ ในครั้งนี้ได้กลับไปอีกครั้งก็เลือกที่จะกลับไปรื้อฟื้นความหลัง
เมื่อครั้งยังเยาว์วัยอีกสักครั้ง ถึงแม้ว่าหลายอย่างในระยองจะผิดหูผิดตา
รวมถึงผู้ไปเยือนอย่างดิฉันก็ผิดหูผิดตาไปไม่น้อยเช่นกันว่าไหมคะ..

แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงนั่นคือเสน่ห์ของเมืองนี้คะ ตามมานะคะ เดี่ยวจะพาไปรู้จักระยอง
ในอีกมุมหนึ่งคะ ให้รู้วาระยองไม่ได้มีแค่ทะเลเสมอไปคะ

ทริปนี้ น้องผักอ้วนมาในนามของ ททท. กับคอนเซปต์ คนเล่าเรื่องเมืองน่ารัก ค่ะ
ซึ่งเมืองน่ารักที่เค้าเลือกให้น้องผักอ้วนไปทำนั่นก็คือเมืองเกาะแก้วแสนพิศดาร
งานนี้เรียกว่าทางททท.คัดเลือกได้ถูกมากคะ เพราะอะไรไม่ต้องบอกนะคะ
รูปภาพสามารถสื่อได้ทุกอย่างคะ แสนพิศดารในที่นี้ผู้เขียนขอเหมารวมๆไปแปลว่า "แสนสวย"คะ

ช่วงที่เดินทางเป็นช่วงต้นเดือนกันยายน แต่อยู่ใต้ฟ้าอย่างลัวฝนคะ
เมืองไทย ก็เหมือนคนรักคะ กอดได้ทุกฤดูคะ ผู้เขียนมีความเชื่อมั่นได้เช่นนั้น

ใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวจากกรุงเทพ โดยแวะพักจุดจอดมอเตอร์เวย์
แป็บเดียวอยู่ที่ 3-4 ชม. จำได้ว่าสมัยเด็กมันไกลกว่านี้มาก แต่เดี๋ยวนี้หนทางสะดวก
ขึ้นกว่าเดิมมาก นั่งรถหาๆ อยู่ พอเข้าเขตเมืองระยองเจอป้ายต้อนรับเข้าเมือง
ระยองก็ตื่นเลยคะ ผลไม้ละลานตาไปหมด เมืองนี้เค้าดังเรื่องผลไม้แหละคะ
ใครไปไม่ได้หัวผลไม้กลับมา แปลว่ายังไม่มาถึงเมือง"ฮี" แห่งนี้
ต้องมาตามรอยอีกรอบคะ

สถานที่แรกที่จะไป ตามคำแนะนำของพ่อคะ สมัยๆหนุ่มๆพ่อของผู้เขียนเคยมาใช้ชีวิต
อยู่ที่ระยองหลายปีคะ พ่อแนะนำวัดวัดวังหัว ตั้งอยู่ที่เขต ต.วังหัว อ.แกลง คะ ซึ่งพ่อ
ท้าวความว่า วัดแห่งนี้เป็นเสมือนกับ วัดสายหลักของเมืองระยองคะ ใครมาระยอง
ต้องแวะมาสักการะท่านก่อนเพื่อความเป็นสิริมงคล ซึ่งผู้เขียนก็มาขอพรกับพระมงคล
หลวงปู่คร่ำ ท่านเป็นพระเกจิอาจารย์ที่โด่งดังมากของระยอง เนื่องจากอยากให้การมา
ระยองหนนี้ฟ้าฝนเป็นใจ ได้เดินทางเก็บทุกรายละเอียดของระยองอย่างไม่มีอุปสรรคใดๆ
เชื่อไหมคะว่า ทั้งวันที่อยู่ระยอง ฝนไม่ตกเลยคะ อากาศดีทั้งทริป!!

เสร็จจากนั้นก็เดินทางไปยัง จุดที่เค้าเรียกกันว่า หมุดกวี

นี่ออกแล้วใช่ไหมคะ ครูกวี หนึ่งในเมืองไทย ท่านสุนทรภู่ คะ
จุดนี้เราสามารถใช้เวลาได้เป็นชั่วโมงๆ เพราะนอกจากจะมีอนุสาวรีย์ของท่าน
ให้สักการะแล้ว ยังมีรูปปั้นในวรรณคดี และมีบทกวีให้อ่านหลายจุด
นางยักษ์ นางเงือก ลินสมุท รุทสาคร ฯลฯ ซึ่งตอนเด็กผู้เขียนเคยมา
สารภาพว่าไม่กล้าลงรถกลัวรูปปั้น มาวันนี้ไม่กลัวแล้วยังชอบมากด้วย
เดินอ่านกลอนอากาศดีเพลินมาก เรียกได้ว่ายามาถึงสถานที่แห่งนี้
ก็เท่ากับว่าก้าวเข้ามาถึงระยองข้างนี้แล้วนะคะ

เสร็จแล้วได้เวลาก้าวขาไปอีกข้างนึงแล้วละค่ะ

ใช่แล้วค่ะมาระยองต้องไปทะเล

ที่ขึ้นชื่อเลย มาที่ไรก็ต้องเสร็จ ที่นี้ค่ะ **เสม็ด**

แต่วันที่ผู้เขียนเดินทางไปไม่ได้ข้ามไปเนื่องจากคลื่นลมแรง

แต่ไม่ใช่ปัญหาะ ระยองยังมีหาดทรายสวยๆให้เรานั่งพัก

อยู่หลายจุด จุดแรกที่ขอล่าถึงคือ **แหลมแม่พิมพ์**

หาดท่านที่ชอบบรรยากาศสไตล์ มีเตียงชายหาดนั่ง ปาร์ตี้สังสรรค์

กับเพื่อนๆ หรือครอบครัว นั่งกินลมดูทะเล สั่งอาหารมานั่งทาน ก็ที่นี่ค่ะ

เพราะหาดคึกคักตลอดแนว และมีร้านอาหารทะเลให้เลือกหลายเจ้า

ซึ่งราคาก็สมเหตุสมผลค่ะ คนระยองเค้าจะดูแลนักท่องเที่ยวดี

ไม่มีการเอาเปรียบหรือแบ่งแยกบริการ

ระหว่างนักท่องเที่ยวคนไทยหรือต่างชาติ

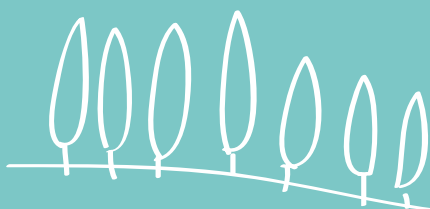
ส่วนสน

หาดนี้เหมาะสำหรับพักผ่อนอย่างแท้จริงค่ะ หาดอาจจะไม่ค่อย

น่าเล่นเท่าไร แต่คิดว่าเหมาะสำหรับผู้ที่ชอบความชิลล์เป็นพิเศษ

ร้านอาหารก็จะมีน้อยกว่า ซึ่งผู้เขียนก็ชอบแนวนี้ค่ะ

นั่งแป๊ปปๆ ก็หมดวัน รู้สึกว่าเวลาแห่งความสุขมันหมดไปไวจัง.

สักพัก พ่อก็บอกว่าเดี๋ยวจะพาไป

ตลาดยมจินดา ค่ะ

ไม่คุ้นหูเลยนะค่ะแต่พ่อแนะนำว่ามีหรือจะพลาด

ซึ่งอยู่ห่างออกไปจากจุดหานี้หลายโล่ ขับรถไป

ประมาณ 45 นาที ใครไประยองก็อย่าลืม

เพื่อเวลาด้วยนะค่ะ ถ้าใครชอบเที่ยวตลาดแนวโบราณๆ

แนะนำค่ะหรือไม่ชอบก็แนะนำ unseen มากค่ะ

ลักษณะชุมชนยมจินดา จะเป็นบ้านไม้เก่าๆ ติดๆกัน

เชื้อไหมะค่ะ เดินๆอยู่นี้คิดว่าตัวเองอยู่ระยองเลย

เหมือนหลุดมาอีกโลกนึงเลยค่ะ

ทราบจากคนแถวนั้นว่า ทุกๆปีจะมีจัดงานใหญ่ด้วย

แต่ถ้ามาช่วงปกติก็จะไม่ครึกครื้นเท่าไร

แต่เรียกว่างานนี้ได้มาชิมซัปปรียากากระยอง

ในแบบที่ว่า มาระยองไม่ได้เสร็จเสม็ดหรอกค่ะ

..เสร็จเสน่ห์ของระยองมากกว่า

การกลับมาของเป็นหนที่สอง ทำให้รู้ว่า

“ระยองเป็นเมืองน่าอยู่ ผู้คนในจังหวัดก็น่ารัก”

ต้อนรับนักท่องเที่ยวเสมอและเที่ยวง่ายมาก ขับรถแบบไม่ต้องวนไปวนมา

แค่ตามเส้นทางสายหลักก็จะเจอจุดท่องเที่ยวให้เราแวะตลอดเสมอ

เป็นเมืองที่ผสมผสานระหว่างธรรมชาติ และประวัติศาสตร์วรรณคดีได้อย่างลงตัว

อีกทั้งของฝากที่เวลากลับไปบ้านแล้วเพื่อนๆทุกคนต้องทวงถามคือ ผลไม้ และ น้ำปลาคะ

งานนี้ ผู้เขียนชอบมาก กับเมืองที่ยังหลงเหลือกลิ่นอายความเป็นตัวของตัวเองสูง

อยากให้ระยองคงความเป็นเมืองน่ารักแบบนี้ไว้นานๆ

อ่านมาถึงตรงนี้เชื่อว่า...หลายท่าน

กลับไประยองรอบหน้า คงไม่ได้

เสิร์จแค่เสม็ดอย่างเดียว

แล้วล่ะค่ะ....น้องเจ๊อกมันใจ

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮิป

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

เมืองย้อนยุคแห่งอันดามัน

ตะกั่วป่า จ.พังงา

เรื่องและภาพโดย : อานนท์ ผลพลา

ตะกั่วป่า เมืองเล็กๆที่ปัจจุบันเป็นแค่ทางผ่าน
หลายคนขับรถผ่านเมืองตะกั่วป่าเพื่อไปยัง
จุดหมายปลายทางที่ เขาหลักหรือภูเก็ต
อาจเพราะที่นี่ดูเงียบเกินกว่าจะมีอะไรให้สัมผัส
แต่เพราะความเงียบนี่ละคือเสน่ห์ของที่นี่

จากการได้มาอยู่แค่สามวันทำให้ผมหลงรักเมืองนี้เข้าแล้ว
หลายคนอาจตั้งคำถาม...แล้วเมืองนี้มีอะไรให้หลงใหล
อยากรู้แล้วใช่ไหมละครับ
นั่งตามผมไปเที่ยวพร้อมๆกันเลยกับ
ตะกั่วป่า...เมืองย้อนยุคแห่งอันดามัน

บ้านโบราณ คือเสน่ห์แรกที่ดึงดูดให้ผมอยากมาสัมผัสที่นี่ หลายคนเห็นภาพก็จะนึกถึงภูเก็ตจะมีใครรู้บ้างว่ายังมีอีกที่ๆเหมือนกัน แต่แตกต่างจากกันมากมายนัก ตะกั่วป่าคือปลายทางของความคลาสสิก บ้านเก่าๆท่ามกลางบรรยากาศเงียบและสงบ ทำให้สิ่งที่มีอยู่ดูทรงคุณค่า ควรแก่การอนุรักษ์ไว้สืบต่อไป

ผมเริ่มต้นชมบ้านเก่าสไตล์ชิโน-โปรตุกิสด้วยการทำความรู้จักกับสัญลักษณ์ของอาคาร รูปแบบชิโน-โปรตุกิสกันก่อน ซึ่งเรียกกันว่า **หงอคาซี่** หรือซุ้มโค้งทางเดินหน้าอาคาร มีอยู่ด้านหน้าอาคารทุกหลัง เป็นช่องโค้งต่อเนื่องกันเป็นระยะๆเพื่อให้เกิดการเดินเท้า **หงอคาซี่** เป็นภาษาจีนฮกเกี้ยนแปลว่า ทางเดินกว้าง5 ฟุตจีน ซุ้มโค้งแต่ละตึกเหล่านี้ เป็นเสน่ห์ที่น่าชมยิ่งนัก

ผมเดินชมบ้านเก่าแถวถนนศรีตะกั่วป่า ถนนเส้นเดียวแต่เดินกลับไปมาซะหลายรอบ งามชะง่อนยอมนิ่งๆอยู่ตรงนั้น บนถนนศรีตะกั่วป่าจะมีอีกหนึ่งของโบราณที่ต้องแวะชม คือ **เก้าอี้ตัดผมโบราณ** สถานที่ตั้งไม่ใช่ร้านตัดผมนะครับแต่เป็นร้านขายนาฬิกาซื้อร้านฮั่วลอง ซึ่งมีอยู่ร้านเดียวในเมืองเก่าแห่งนี้ เก้าอี้ตัวนี้เป็นสมบัติที่ตกทอดมาจากรุ่นคุณพ่อ เจ้าของร้านเลยเอามาตั้งไว้ให้คนได้ชม เพราะเป็นของเก่าที่หาชมได้ยากแล้วในสมัยนี้

จากถนนศรีตะกั่วป่าผมเดินไปจนสุดทางแยกไปถนนอุดมธรรมา
บริเวณหัวมุมจะเจอร้านขายกาแฟ ซึ่งยามเช้าจะเป็นแหล่งพบปะ
สังสรรค์ของคนที่นี่...

ถนนอุดมธรรมา หรือที่คนแถวนี้เรียกว่า **ย่านจ๊อบเส** หรือ **จ๊อบเซ่**
เป็นภาษาจีนฮกเกี้ยนแปลว่า**ท่าเรือ** เนื่องจากบริเวณนี้เคยเป็นท่าเรือเก่า
ของเมืองตะกั่วป่าแถบนี้จะมีบ้านเก่าเรียงเป็นแถวยาว
บางหลังรกร้างไม่มีคนอยู่แต่ยังคงไว้ไม่มีการรื้อถอน

..

เมื่อเดินย้อนกลับมายังถนนศรีตะกั่วป่า
เลี้ยวขวาไปนิดเดียวจะถึง **บ้านขุนอินทร์**
เป็นบ้านตึกสวยงามแบบชิโน-โปรตุกิส
สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2460 เป็นบ้าน
ของ ร.อ.ท. ขุนอินทรีศรี(ซ้อย ณ นคร)
นายอำเภอตะกั่วป่าในระหว่างปี พ.ศ.2464

เราเดินย้อนกลับกันอีกรอบ เพื่อแวะชม **วัดเสนานุชรังสรรค์**
ซึ่งมีพระอุโบสถทั้งดงาม สร้างตามแบบวัดมหารามาราม กรุงเทพ
ภายในประดิษฐานพระประธานหินอ่อนสีขาวศิลปะพม่า
มีธรรมมาสารรัชกาลที่5 ตู้พระธรรมปิฎก ขันราชู กรมศิลปากร
ได้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อปี พ.ศ.2539

...จากวัดเสนานุช เดินออกไปอีกนิดทางประตูด้านหลัง
เราจะเจอกับ**วัดลุ่มหรือ วัดพระธาตุคีรีเขต**
เป็นอีกวัดที่มีพระอุโบสถทั้งดงาม สร้างเมื่อปีพ.ศ.๒๔๓๖
ก่อนวัดใด ๆ ในเมืองตะกั่วป่า มีพระบรมสารีริกธาตุ
ที่สืบสายจากกรุงศรีวิชัยเป็นสมบัติเก่าแก่ประจำเมือง

อย่างที่ทราบกันว่าที่ตะกั่วป่ามีชุมชนชาวจีนอยู่มาก
เพราะฉะนั้นเป็นธรรมดาที่จะต้องมีส่วนไหนที่ชาวจีนขาย
เงินเราไปชม**ร้านขายยาจีน**กันดีกว่าครับ
ร้านนี้เป็นร้านเดียวในย่านเมืองเก่าที่ขายยาจีนโบราณ

อีกหนึ่งสถานที่สำคัญ **อาคารโรงเรียนเต้าหมิง**
สร้างประมาณปี พ.ศ.2465 โดยการเรียไรเงินทุนจาก
เศรษฐีเมืองแร่และพ่อค้าชาวจีนในจังหวัดระนองและ
ภูเก็ตเพื่อให้บุตรหลานได้เล่าเรียนเขียนอ่านภาษาจีนได้
สร้างโดยช่างฝีมือชาวจีน เป็นโบราณสถานที่มีคุณค่า
ด้านสถาปัตยกรรม ปัจจุบันยังเปิดสอนในวันเสาร์
และวันอาทิตย์

สถานที่สำคัญนอกตัวอ.ตะกั่วป่าอีกแห่งที่ไม่แวะไม่ได้ นั่นคือ สะพานเหล็ก ข้ามแม่น้ำตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ 200 เมตร กว้างพอที่รถมอเตอร์ไซด์สวนกันได้ บริษัท บุญสูง สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2511 โดยใช้เหล็กจากเรือขุดแร่ที่หยุดกิจการ เพื่อให้ความสะดวกแก่คนงานบริษัท และประชาชนทั่วไป

หากอยากสัมผัสร่องรอยอารยธรรมแห่งความเจริญ
ในอดีต นอกเหนือจากย่านเมืองเก่าแล้ว
ท่านสามารถไปชมความงามของ
ที่ว่าการอำเภอตะกั่วป่า (หลังเก่า)

ในอดีตเคยใช้เป็นศาลากลางจังหวัดตะกั่วป่า
ต่อมาเมื่อจังหวัดตะกั่วป่าลดฐานะเป็นอำเภอ
ในปี 2475 จึงกลายมาเป็นสำนักงานที่ว่าการอำเภอ

เดินเที่ยวกันจนเหนื่อยแล้วผมว่าเราไปหาอะไรทานกันดีกว่า
ของกินชื่อดังประจำเมืองนี้คงไม่มีใครไม่รู้จัก **หมี่พังงา**
ร้านตั้งอยู่หลังที่ว่าการอำเภอเมืองหลังเก่านั้นละ
เส้นหมี่เค้าจะทำเองลักษณะคล้ายๆหมี่เหลือง
เหนียวกำลังดีอร่อยเลยครับ

เลยจากร้านนี้ไปตรงเส้นทางจะไปภูเก็ตก่อนถึง รพ.พังงา
จะมีร้านขนมจีนอีกเจ้าที่ผมได้ลิ้มลองแล้วชอบบอกว่าเด็ดจริงๆ
นอกจากน้ำแกงที่จัดจ้านแล้วยังมีผักเครื่องเคียงหลากหลาย
และสำหรับคนที่ชอบจัดจ้านมากขึ้น ที่นี่เค้ามีแกงไตปลา
ใส่ถั่วยาวไว้ให้ทุกโต๊ะราดได้ตามใจปากเลยครับ
ร้านนี้ขายขนมจีนแต่ชื่อร้านคือ **ร้านไก่อ่างนายเลิศ**
แนะนำนะครับแล้วจะติดใจ

และสำหรับอาหารยามเช้าขอแนะนำ **หมี่สั่วกระดูกหมูตุ๋น**
ขายเฉพาะตอนเช้าร้านอยู่ในปั้ม ปตท.ย่านยาวครับผม
รสชาติอร่อยถูกปากถูกใจผมมากๆ เส้นหมี่นุ่มๆเนื้อตุ๋นเปื่อยยุ่ย
อร่อยห้าดาวเลยครับ

ตะกั่วป่ายังมีอะไรอีกมากมายให้ท่านได้สัมผัส
ยิ่งถ้าเป็นช่วง ธ.ค. ถึง เม.ย. ที่นี่จะคึกคัก
ด้วยนักท่องเที่ยว และช่วงเวลาดังกล่าว แดงย่านเมืองเก่า
ทุกๆวันอาทิตย์ยามแดดร่มลมตกจะมีถนนสายวัฒนธรรม
เปิดโอกาสให้ชาวบ้านนำของมาวางขาย ทั้งของกินและของใช้
บ้างก็สาธิตการทำขนมโบราณ แ่ได้รับรู้ก็อยากจะไปสัมผัสแล้ว
ผมเองคงต้องหาโอกาสกลับไปเยือนเมืองนี้ให้ได้อีกแน่ๆ

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮึบ

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org

เมืองความทรงจำหลากหลาย

หาดใหญ่ จ.สงขลา

เรื่องและภาพโดย : มโน ตั้งเตรียมจิตมั่น

ผมได้มีส่วนร่วมในโครงการ "10สุดยอด คนเล่าเรื่อง เมืองน่ารัก" ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีนักกริวิทั้งหมด 10 คน ไปกันคนละเมือง ของผมได้ จ.สงขลา ...เมืองความทรงจำหลากหลาย ครับ การเดินทางนั้นไม่ยุ่งยากเท่าไร เพราะมีหลากหลายวิธีให้ท่านเลือกไม่ว่าจะนั่งรถทัวร์ หรือขึ้นเครื่องบิน สำหรับผมเลือกขึ้นเครื่องบินครับ ใช้เวลาเพียงชั่วโมงเศษก็ถึงสนามบินหาดใหญ่เรียบร้อยแล้ว...

ที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวตั้งใจมาเยือน
เมื่อมาถึง จังหวัดสงขลา

หาดสมิหลา

...ชายทะเลเมืองสงขลาที่เปรียบเสมือนห้องรับแขกธรรมชาติ
ที่ต้อนรับผู้มาเยือนเรื่อยมาจนปัจจุบัน ที่ขึ้นชื่อได้แก่ หาดสมิหลา
เป็นชายหาดสวยงามน่าเดินเล่นทรายขาวละเอียด น้ำไม่ลึกมาก
เล่นน้ำได้ดี ตลอดแนวจัดเป็นสถานที่พักผ่อน มีภูมิภาครูป
นางเงือกนั่งอยู่บนโขดหิน อันเป็นสัญลักษณ์ของสมิหลา
มีวิวทิวทัศน์ของเกาะหนู เกาะแมว เป็นฉากหลัง พร้อมด้วยรูปปั้น
แมวและหนูที่บอกเล่าตำนานของเกาะ
การเดินทางสะดวกสบาย มีถนนเลียบชายหาดตลอดแนว
จากอำเภอหาดใหญ่สามารถใช้รถประจำทางสายหาดใหญ่-สงขลาได้
หากอยู่ในเมืองก็มีรถสองแถวไปชายหาด

เที่ยวเกาะยอ ชมพิพิธภัณฑ์

เกาะยอ อยู่ในทะเลสาบสงขลา มีสวนผลไม้ชานาชนิด และมีโบราณสถานเช่น วัดเขาบ่อ วัดท้ายยอ มุขมีเจดีย์เก่าแก่อยู่บนเนินเขา
การเดินทาง มีเรือโดยสารไป-มาระหว่างตลาดสดสงขลากับเกาะยอ หรือจะเดินทางด้วยรถยนต์มาตามเส้นทาง สงขลา-หาดใหญ่
แล้วข้าม สะพานติณสูลานนท์ ซึ่งเป็นสะพานยาวที่สุดในประเทศไทยครับ

สถานที่น่าสนใจบนเกาะยอได้แก่ สถาบันทักษิณคดีศึกษา พิพิธภัณฑ์คติชนวิทยา เป็นสถานที่เก็บข้อมูลที่มีคุณค่าด้านวัฒนธรรม
ทั้งที่เป็นวัตถุของจริง ข้อมูลมุขปาฐะ สมุดข่อย และอื่น ๆ เป็นจำนวนมากเช่น ห้องกระต่ายขูดมะพร้าว (Coconut Graters)
ห้องเครื่องมือช่างไม้และงานศิลปหัตถกรรม (Carpenter's Tools and Handicrafts)
จัดแสดงเครื่องใช้ช่างไม้ชนิดต่างๆ หากมาเกาะยอแนะนำให้มาเที่ยวที่นี่ครับ

Hatyai Ice Dome

โดมแห่งความเย็นเยือกระดับ -15 องศาใหญ่และเย็นที่สุดในประเทศไทย เทศบาลนครหาดใหญ่ร่วมมือกับ สาธารณรัฐประชาชนจีนร่วมกันสร้าง เปิดตัวอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553

ตั้งอยู่ที่สวนสาธารณะ อ.หาดใหญ่

ค่าเข้าชมคนละ 200 บาท เด็กส่วนสูงไม่เกิน 135 ซม. จ่ายแค่ครึ่งเดียว

การเข้าชมแบ่งเป็นรอบๆ รอบละ 20 นาที

มีบริการเสื้อกันหนาวไม่คิดค่าบริการ แต่สำหรับรองเท้าให้เช่าคู่ละ 20 บาท ซึ่งผมไม่เอาครับ ลู๊ๆ...

ภายในโดมจัดแสดงประติมากรรมน้ำแข็งต้นตำรับจากเมืองฮาร์บิน สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นรูปสถานที่สำคัญที่สวยงามของประเทศต่างๆ 16 แห่งทั่วโลก อาทิเช่น ศาลาทรงไทย หอฟ้าเทียนถาน (ประเทศจีน) รูปปั้นเมอร์ไลออน (สิงคโปร์) เจดีย์ 5 ชั้น (ญี่ปุ่น) หอเอนเมืองปีซ่า (อิตาลี) โอเปร่า เฮาส์ (ออสเตรเลีย) ตึกแฝดเปโตรนาส (มาเลเซีย) หัซมาฮาล (อินเดีย) เป็นต้น และยังมีโซนสวนสนุก ที่มีสไลเดอร์น้ำแข็ง ขนาดใหญ่ให้เล่นกันด้วยครับ

หลังจากเที่ยวเสร็จฝนตกพอดี๋ยุ่ กว่าที่จะออกมาได้ก็ประมาณ 4-5 โมงเย็น กลับเข้าที่พักและแวะหาของทานมื่อเย็นครับ

เมนูวันนี้จะเป็นจานเด่นของเมืองหาดใหญ่ จะเป็นอะไรน่าสนใจแค่ไหนติดตามตอนต่อไปครับ...

“เต้าคั่ว” อาหารว่างเมืองสงขลา

หลังจากหนาวเหน็บกับเมืองหิมะ
กันมาแล้วแถมฝนอีกนิดหน่อย
เวลาก็เย็นมากแล้วต้องเริ่มหิว
ก็เริ่มออกเดินทางหาของทานกันครับ
และที่แรกที่เราจะไปกันคือ

ตลาดกิมหยง ครับ และผมกับเพื่อน
ก็หาอาหารอร่อยๆ ทานกัน
จนไปสะดุดตากับเมนูอาหารหนึ่ง
มีชื่อแปลกๆ ว่า เต้าคั่ว ครับ

ร้านขายเต้าคั่วนี้เป็นรถเข็นผมจึงต้องซื้อใส่ถุงกลับมา
ราคาประมาณ 30-40 บาทผมก็จัดเต็มมาเลยครับ
เพราะอยากรู้ว่าจะมีอะไรบ้าง เมื่อกลับมาถึงห้องพักก็จัดใส่จาน
ตามรูปเลยครับ แต่ไม่มีถ้วยน้ำจิ้มเลยต้องใส่ถุงไว้ก่อนครับ
เต้าคั่ว เป็นอาหารว่างคล้ายยำสลัด มีรสเปรี้ยว เค็ม หวาน
ประกอบด้วยเส้นหมี่ เต้าหู้ทอด หมูหันเป็นชิ้น กุ้งฝอยสดผสมแป้ง
และน้ำกะทิทอดกรอบ ไข่ต้ม ผักบุ้งลวก ถั่วงอกลวก
แตงกวาหั่นฝอย ราดด้วยน้ำยาซึ่งทำจากน้ำส้มสายชู ผสมน้ำตาลปี๊บ
และน้ำปลา เติมพริกขี้หนูและเค็ยด เจ้าอร่อยอยู่ด้านหลังตลาดกิมหยง

หลังจากได้ลองชิมจนเกลี้ยงจาน ขอบอกว่าอร่อยมากครับ
รสชาติมีทั้งรสเปรี้ยว เค็ม หวาน เผ็ดนิดหน่อย
และที่การันตีความอร่อยได้ดีคือ ลูกค้าครับเพราะที่สะดุดตา
นอกจากชื่อแล้ว ร้านนี้ลูกค้าเยอะมากครับ และตอนเข้าไปสั่งชื่อนั้น
ลูกค้าแต่ละคนสั่งซื้อกันที่ 5-10 ชุดเลยครับ ร้านนี้ยังมีเมนูอื่นๆ อีกเช่น
ก้วยเตี่ยวลุยสวน หลังจากอิ่มแล้วก็กลับเข้านอน พรุ่งนี้เราจะไปกัน
จะเป็นที่ไหนติดตามตอนต่อไปครับ ...

เที่ยวเมืองเก่า ชิมอาหารอร่อยย่านเมืองเก่าสงขลา

ในเขตอำเภอเมือง มีถนนสายสำคัญนำเดินเที่ยว 3 สาย คือ ถนนนครนอก ถนนนครใน และถนนนางงาม เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องราวความเป็นมาของชาวสงขลาผ่านมุมมองทางสถาปัตยกรรมทั้งยังเป็นแหล่งของกิน และแหล่งซื้อของฝากที่มีชื่อเสียง

ถึงแม้จะเก่าแก่เกือบ 200 ปี แล้ว ทั้ง3สายยังคงเอกลักษณ์ดั้งเดิมเอาไว้มีห้องแถวไม้แบบจีน ตึกคลาสสิกสไตล์ชิโนโปรตุกีส ศาลเจ้าพ่อกวนอู โรงแรมนางงาม ซึ่งโรงแรมไม้เก่าแก่ประดับลายฉลุไม้วิจิตรบรรจง มีขนมอร่อย ทั้งไทย จีน ฝรั่งเศส ให้เลือกชมและชิม

หลังจากนั่งรถเวียนไปเวียนมา และลงเดินมองหาร้านอาหารอร่อย เราก็ได้พบกับร้านอาหารที่มีชื่อเมนูน่าสนใจว่า สตู ครบ และร้านที่ผมจะแนะนำก็คือ **ร้านสตู เกียดฟุ้ง** เป็นร้านขาย สตู หมูกรอบ ซากาแฟ

ร้านสตู เกียดฟุ้ง

เริ่มดำเนินการมาเมื่อปี พ.ศ.2480 จนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นรุ่นที่ 3 ต้นตำรับของความอร่อย คือ โก๊ลก เป็นชาวจีนไหหลำที่เดินทางมาหากินในเมืองสงขลา และได้ถ่ายทอดสูตรการทำสตูหมูไก่อ จากครั้งที่เคยเป็นกูกอยู่ในเรือฝรั่งในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ให้แก่พ่อของโก๊ยาว (รุ่นที่ 2)

ในช่วงสงครามวัตถุดิบหายากจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนสูตรของสตูมาใช้กะทิแทนเนย และใช้เครื่องเทศจากอินโดนีเซียทดแทน และปรับสูตรให้ถูกปากลูกค้าท้องถิ่น สตูเกียดฟุ้งจึงเป็นที่สตูที่ผสมผสานวัฒนธรรมการกินถึง 4 ประเทศ คือ อังกฤษ อินโดนีเซีย จีน และไทยเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน

ร้านสตูเกียดฟุ้ง ช่วงเช้าเปิดขาย 07.00-13.00 น.โดยจะขายน้ำซากาแฟ สตู หมูกรอบที่รับประทานกับน้ำจิ้มรสเด็ดของทางร้าน

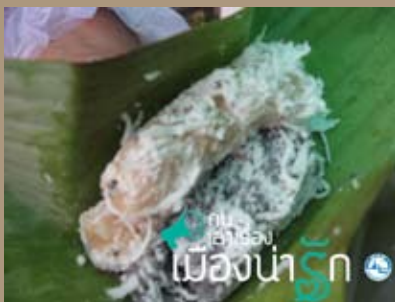

ช่วงบ่าย15.00-21.30 น. จะมีซาลาเปาขายด้วย ซึ่งซาลาเปาเกียดฟุ้งพิเศษตรงที่ทุกไส้จะมีขนาดใหญ่กว่าปกติ ไส้หมูขนาดใหญ่เท่าฝ่ามือ แป้งเหนียวนุ่มและไส้หมูสับหอมกลิ่นเครื่องตุ๋นยาจีน ราคาถูกละ 25 บาท ส่วนขนาดกลาง ขนาดเล็ก ก็จะมีลดหลั่นขนาดลงมา นอกจากนี้ยังมีไส้สังขยาและไส้ถั่วดำ ที่ล้วนเป็นสูตรโบราณเก่าแก่ของทางร้าน สามารถเก็บไว้ในตู้เย็นเป็นเดือน ๆ

ตลาดน้ำคลองแห

เป็นตลาดเชิงวัฒนธรรมแห่งแรกของภาคใต้ ผสมผสานบรรยากาศตลาดน้ำขายอาหารอาหารท้องถิ่น บนเรือเกือบ 100 ลำ กับตลาดโบราณทางบก จำหน่ายอาหารพื้นบ้านควหาหวาน สินค้าที่ผลิตในท้องถิ่น ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ตลอดความยาวกว่า 200 เมตร แม้ค้าที่ตลาดนี้ใจดีทุกคนมีทั้งลดทั้งแถม ผสมกับเพื่อนก็เดินดูของหาของกินไปเรื่อยๆ ขอบอกว่าเยอะมากๆ ครับ จนกระทั่งมาเจอขนมโบราณน่าสนใจอย่างหนึ่งครับชื่อว่า **ขนมบอกลโบราณ** เป็นขนมพื้นบ้านที่นับวันจะหากินได้ยากและใกล้จะสูญหายไปจากวิถีชีวิตของคนใต้ ทำจากแป้งข้าวเหนียว ใช้น้ำมันมะพร้าวสดและน้ำตาลทราย ผสมงาขาวส่วนขั้นตอนการทำคือ ต้องนำแป้งใส่กระบอกล้วนนำกระบอกลงไปนึ่งผ่านไอน้ำร้อนเพื่อให้แป้งขนมสุก ก็จะได้ขนมบอกลหอมกรุ่นแสนอร่อย ทำท่ายให้ลืมนอง

ผมคิดว่าเป็นขนมที่กรรมวิธีการทำแปลกดี บวกกับรสชาติที่อร่อย เมื่อได้ทานตอนร้อนๆ เป็นอีกเมนูที่แนะนำเมื่อมาเที่ยวตลาดน้ำคลองแห และหาดใหญ่ เมืองความทรงจำหลากหลายครับ

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮึบ

เมืองไทยยังมี...

เมืองน่ารักอีกมากมาย

ออกไปเที่ยวกันนะคร้าบ

คุณ
เล่าเรื่อง
เมืองน่ารัก

เที่ยว หัวใจใหม่
เมืองไทยยังฮึบ

1672 เบอร์เดียวเที่ยวทั่วไทย
www.tourismthailand.org